

BOŽIDAR FINKA i SLAVKO PAVEŠIĆ

RAD NA PROUČAVANJU ČAKAVSKOGA GOVORA
U BRINJU I OKOLICI

UVOD

U proučavanju čakavskih govora Lika sve do najnovijeg vremena nije ulazila u plan sistematskih istraživanja. Zato je slika o čakavskim govorima u Lici ostala sve do danas prilično neodređena. Dijalektološke karte uzimaju u obzir i ličke čakavce s prilično vjernim medama prema štokavcima, ali osim opće konstatacije da se na nekim ličkim terenima govori čakavski, nemamo do danas ni opći pregled tih govora ni pojedinačnih monografija o kojem govoru. Tek se ovdje ondje može naći po koji izolirani podatak o pojedinačnim osobinama tih govora¹. Građa što ju je prije četrdesetak i više godina sakupljaо u Lici i nekim drugim našim krajevima pok. prof. Đuro Grubor² obuhvaća samo neke govorne osobine (pitanje »jata«, krajnje -1 u gl. pridj. radnog, vrsta i broj akcenata), a osim toga nesređena je i prilično nečitka, u znatnoj mjeri i zastarjela i s obzirom na podatke i s obzirom na način prikupljanja i bilježenja tako da ne može znatnije pomoći stvaranju cjelovitijeg pogleda na ličke čakavske govore. Najveća su vrijednost u Gruborovoј dijalektološkoј ostavštini karte s prikazom onih osobina koje je ispitivao. Od objavljenih radova postoji jedino raspravica R. Strohala »Hrvatski dijalekti u današnjoj ličko-krbavskoj županiji«³. U raspravici se uglavnom donosi samo opća podjela ličkih govora na štokavske i čakavske s tek nekoliko napomena o dijalekatskim osobinama. Strohal je u nekoliko navrata pisao i o graničnim govorima na sjeveru od područja koje zauzimaju lički čakavci⁴.

¹ Tako npr. prof. dr Mate Hraste potvrđuje da je u selu Stajnici u brinjskom kotaru »vrlo izrazit kanovački akcent, ako zadnji slog nije dug«. Isto je tako utvrdio da i u selu Jezerane »postoji kanovački akcenat, ali još samo na trosložnim riječima, ako je zadnji slog kratak«. Mate Hraste, O kanovačkom akcentu u Hrvatskoj, Filologija 1, str. 68, Zagreb 1957.

² Gruborovu je dijalekatsku gradu otkupila Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti i nalazi se pohranjena u Institutu za jezik.

³ Nastavni vjesnik XXVII, 1916, str. 190—192.

⁴ Ispor. npr. NVj. XI, XII, XVI i Rad JAZU 123. i 180.

Zbog oskudnog poznавanja ličkih čakavskih govora u zadnje je vrijeme porastao interes za njihovo proučavanje. Između ostalih tim su se govorima pozabavili dijalektolozi dr Pavle Ivić i dr Milan Moguš, a o graničnim govorima na sjeveru i sjeverozapadu objavio je nešto podataka dr I. Brabec⁵. Opću orientacijsku sliku o govorima u Lici pružio je Stjepan Pavičić u opširnoj raspravi »Seobe i naselja u Lici«⁶. Iako je težište te rasprave na seobama i naseljima, ima u njoj i posrednih i neposrednih podataka i o govoru stanovništva Like u prošlosti i sadašnjosti. Iz rasprave i iz historijskih izvora vidi se da je Lika do turskih provala imala kompaktno stanovništvo potomaka starih čakavaca, a da se od tog vremena stanovništvo više puta raseljavalo i doseljavalo, izmjenjivalo. Seobe su išle iz raznih pravaca, sa različitih govornih područja, pa lički govor nisu bili jedinstveni ni za vrijeme seoba niti su se asimilirali do našeg vremena. Prema tome je današnje veliko šarenilo u ličkim govorima odraz višestoljetnih nesretnih političkih prilika u toj našoj pokrajini. Čini se ipak da su za sve to vrijeme dva oveća centra u Lici, Otočac i Brinje, ostala prilično pošteđena od nevolja koje su proživljavali ostali krajevi u Lici, pa je i stanovništvo oko tih centara primilo manje prinova i manje se raseljavalo nego s ostalih područja. Zbog toga su se oko tih centara bolje očuvale stare čakavske gorone značajke nego na drugim ličkim područjima.

Mi smo u svojem prvom istraživanju ličkih čakavskih govora obuhvatili brinjsko čakavsko područje. Nalazi se uz cestu koja vodi od Ogulina prema Senju, između Kapele na sjeveroistoku, brdske kose Škamlice na jugu i jugoistoku i brdovitog kraja na sjeverozapadu prema Gorskem kotaru. Obišli samо ova sela: Brinje i njegove zaseoke (Vranići, Hobari, Lokmeri, Miljkovići, Rajkovići, Radotići, Blažani, Vidakovići, Holjevci, Lučani, Sertići, Vučetići), Plašćicu, Letinac, Lipice, Tominčevu dragu, Stajnicu i zaseoke Vučetići, Šprajčevo), Jezerane i zaseoke (Holjevci, Trtnji i Sertići), Krišpolje s Jelvicom i Malim Kutom. U svim spomenutim selima žive Hrvati, jedino u samom Brinju ima i nešto Srba. Hrvati su čakavci, Srbi štokavci. U ovome ćemo radu prikazati glavne značajke govora čakavskog stanovništva.

I. GLASOVI

1. Kratki se vokali izgovaraju približno kao u književnom jeziku. Od dugih se *o* i *e*, pod akcentom i ispred akcenta, veoma rijetko iza akcenta, diftongiraju u *ie* i *uo*, a *a* je zatvoreno [a]: *piēt*, *pietak*, *buogac*, *nuožuōm*, *za posluōm*, *bez nogiē*. — *donesiēmo jája*; *u pōlu pasiē kràva*; *kūcák se râni koštiēm*; *sriedā je*; *u grādū je māma bīla*; *u nuój kūči jíma pùno stvāri*; *svitāk*⁷.

Kad se dugouzlagni akcenat nađe na iskonski kratkom vokalu *o* i *e*, diftongacija se ne vrši, a *a* se ne zatvara: *žéna*, *séstra*, *kósit*, *nóga*, *táko*, *káko*, *svádba*, *óné jésu dóbre*.

⁵ Ispor. između ostaloga Izvještaj o istraživanju govora u Pokuplju, Ljetopis JAZU 65, Zagreb 1961, str. 321.

⁶ Stjepan Pavičić, Seobe i naselja u Lici, ZNŽO 41, Zagreb 1962.

⁷ Iz tehničkih razloga u daljem se tekstu dugo *a* [a] pod naglaskom bilježi bez potpisane tačke.

Svi ljudi ne izgovaraju diftonge jednako jasno, a neki ih, osobito u razgovoru sa strancem, uopće ne izgovaraju, nego mjesto njih izgovaraju zatvorene glasove *e* [e] i *o* [o]⁸.

U zanaglasnom slogu može se glas *i* reducirati, većinom iza kratkosilaznog akcenta: *kisel(i)na*, *Lip(i)ce*, *dítel(i)na*, *ličke pöl(i)ce*, *sväke göd(i)ne*, *Mär(i)ca*, *ostáv(i)te*, *doláz(i)mo*.

2. Refleks staroga »jata«, dvojak je, i to *i* (koje može biti dugo i kratko) i *e* (koje se u dugim slogovima diftongira u *ie*, kao svako drugo dugo *e*). Dok se potanje ne prouče lički čakavski govori, prilažemo za jedan i za drugi refleks primjere koje smo zabilježili u Brinju i okolicu.

Može se opaziti da se poneka riječ izgovara s oba refleksa »jata«.

A. Primjeri s ikavskim refleksom: *biz̄š*, *biz̄i*, *bubrži*, *kà se izbili plàta*, *cídâlka*, *cípa(t) dŕva*, *úcipina*, *cerišňa*, *dvísto*, *dví svíčice*, *óva díca*, *díte spí*, *divôjka*, *díver*, *dítelina*, *dôli*, *kadí si bíla*, *súnce je gríjalo*, *jist*, *dà mälo pojímo*, *sûd za jílo*, *mämu je ujíla čela*, *prolíče*, *lísñaci*, *lítina*, *lip*, *l pji*, *lipš ja*, *l p sa*, *let l je*, * demon l vo*, *m d vid*, *medv dica*, *ne m rimo*, *m jur*, *ml ko*, *kr ava ml kar ca*, *pom šan*, *m sec*, *m c ija*, *na mist  je*, *um šla sam*, *kud la*, *k li ca*, *ok  ala se*, *ned la*, *n mc  sam v dila*, *nev sta*, *don kle*, *n ki kon  ja*, *z m ja os ti j bar*, *or j*, *p sice*, *p vali su*, *popriko*, *p na*, *pl va*, *pr ma n ma*, *razum m  se*, *r pa*, *strija*, *Stipe*, *sv t*, *oc  i* (odsje i), *pos kli su*, *sv  ca*, *svi  ca m alo k  š en ci s je*, *pos jal san*, *sn g*, *j ko je pun l s ver*, *n vist*, *p no sv d kov*, *   se smij te*, *dosp l je*, *sr  ca*, *sid li smo*, *t rala sam gov  da*, *um it*, *vr me*, *vr lo*, *vr lce*, *pr ov dat*, *v dit*, *za m oga v ka*, * v k*, * vit*, *star ji*, *kasn ji*, *lip ji*, *br z ji*, *jedr ji*, *s tn ji*.

B. Primjeri s ekavskim refleksom »jata«: *bi la  igerica*, *bi li l uk*, *brest vina*, *po br govima*, *na br sku*, *pob gne*, *ci eli d  n*, *t  se ci  pa*, *cv tko*, *vo je je ov elo*, *k  cvet ju*, *d  cko*, *d  ki *, *dev j ica*, *d  d*, *di  de  di v amo*, *na bri gu*, *d  dovina*, *d  lidu se*, *d  lat*, *doni  u*, *dren vina*, *d  telina*, *odi  o*, *ovd  ka*, *n gde*, *kol  eno*, *k oren*, *drv  su klen va*, *kud la*, *li po je n pis l*, *l  ti je s ivo*, *l  tos*, *lesk vina*, *drv  su lesk va*, *na prol  ce*, *l  ne k ujine*, *na l  vu str  nu*, *m esto*, *sm  tit*, *m  sec*, *m  šani*, *li  ke na  em li aci rasti  du*, *m  ra j  ma petn  js k  l*, *r  ze se kr  v*, *pri  san kr  v*, *  de pri  ko*, *pet  j*, *pr  ko gori  *, *preb  la n  gu*, *sried   je*, *s  di  ce*, *s  dn  k*, *sli  pe   ci*, *stri  la*, *si  no*, *s  cam se*, *s  st*, *post  lica*, *  di su sv  ck *, *sv  tlo*, *svi   ca*, *stare  na*, *p  vo je b  lo sten  c*, *tr  ba*, *boli me ci  lo ti  lo*, *lak   se upotri  b je*, *p  ut je ti  san*, *potr  ban je*, *tr   ce*, *ti  sto k  vamo*, *um  it*, *vien  c*, *pov   na nas*, *ven   ne*, *ven   ica*, *v  ra*, *v  ruj  mo*, *v  tar v  je j  cam*, *p  no zvi  zd*, *zd  la*, *p  no zdi  l*, *zd  lica*, *  zel  ce*, *  zel  nica*, *  dr  bad*, *  dri  be*.

3. Glas se *a*, drukčije nego u knji evnom jeziku, razvio iz poluglasa u rije ima: *m  lin*, *mal  ci *, *s m  nom*.

4. Kao i u nekim drugim čakavskim govorima i u brinjskom govoru imamo *rieb  c* (*ri  ci su m  le t  ce*), *t  pal* (*kr  v je t  pal*; *tepl  ji zr  k*) i *tepl  na* (*na gl  vi j  man r  b  c za tepl  nu*), ali *gr  ble* (*izajde iz gr  bla*), *kr  st* (*ajduci kr  dedu*; *nemu j kr  st*) i *r  st* (*st  blo rast  *).

⁸ Zbog praktičnih razloga u ovoj se radnji neće u daljem tekstu bilje iti ni zatvorene varijante glasova *o* i *e* pod naglaskom, ali treba imati na umu da su i ti vokali uvijek zatvoreni, ako se ne realiziraju običnjom diftonškom varijantom.

5. Vokalno *r* može biti dugo i kratko, naglašeno i nenaglašeno: *rbat*, *rpa*, *brvna*, *dones̄ mi d̄v*, *c̄kva*, *žāne se s̄pom*, *k̄v*, *ž̄d*, *p̄žnica za p̄žit jécam*; *v̄ca se p̄utar*; *sek̄va*, *jet̄va*, *b̄rdo*; *diet̄e je šm̄klavɔ*; *lân se more t̄t*, *kos̄ se st̄nokos*; *v̄žete koliko gôd j̄mate*; *Rvât*; *kuôn za d̄rva p̄lit*; *s petr̄linom*; *kâne črtítkâ je pieták*; *ùmrl je o kâpi*; *m̄slimo j̄utra vr̄šit*; *omrkâla se je uóvca*; *z̄calo*; *m̄zidu se*; *kuôn r̄ze*; *p̄uno b̄níe*.

6. Suglasnik se *h* ne izgovara nikako ili se zamjenjuje sa *v* ili *j*.

A. Primjeri bez *h*: *fbat*, *fpa*, *Rvât*, *rastðvina*, *sât ðda*, *râna*, *ðâu*, *ðcemo*, *ðdi*, *ðier*, *ðjduk*, *lâče*, *ìjada*, *grâorica*, *péte* (pijetao); *ùši su mu pðglunule*; *uto-piće se múa*, *dâj mi krâa*, *dvâjse plât*; *onò je nîovo*; *nêma mojî kot kûce*; *na mestâ* (lok. pl.); *jîma dobrî lûdî*; *svâ me je strâ*; *vî ste na nogâ*; *u plâta nîko nôsije*; *stojîmo na trâma*; *bûce su na nogâ*; *ovò se vðzi na kôli*; *bîl je po tunîeli*; *griédu po rázni grâdi*; *òre se i na krâva*. Kako se iz primjera vidi, glasa *h* nema nigdje na kraju padežnih oblika.

B. Primjeri sa *v*: *búva*, *ùvo*, *sûvo*, *sûv*, *kìwat*, *kuvârna*, *u júvi*, *marvâna*, *própuv*, *krûv*, *ðcuv*; *mávat riépom*; *kâ sam dôšla iz Vrvðvin* (iz Vrhovina); *âl su rûšve slátke*; *p̄uno bûv*; *mâvât se*.

C. Primjeri sa *j*: *snája*, *petêj*, *orij*, *mâcîja*, *strîja*, *mijûr*, *Mijôla* (Miholjdan), *vlâj*, *jarmûnika*.

Iako se više ne izgovara, ipak glas *h* nije nestao iz sistema, jer ga svaki čovjek može izgovoriti pa ga često i izgovara, osobito kad govori sa stranim školovanim čovjekom. S tim glasom zabilježili smo ove riječi: *žmâhak*, *Vlâhinić*, *tlôh bi izrîbal* i nekoliko puta neke od naprijed navedenih riječi u kojima se *h* obično ne izgovara.

Osim toga glas *h* dolazi mjesto *f* u riječi *nâhta* i mjesto *k* u *dôhtor* od *doktor*.

7. Glas se *f* redovno izgovara. Samo smo u nekim riječima stranoga potjekla mjesto njega zabilježili glas *p*: *pijäker*, *ponëstra*. Jednom smo mjesto *Franîca* zabilježili *Prânicâ*. Na mjestu skupa *hv* zabilježili smo *f* u *fâla* i *fâlit se* i u njihovim izvedenicama. Disimilacijom *p* prelazi u *f* u primjerima kao *skofčiti*: *na kapútú ìmag pûce da skôfčin kapút*.

8. Dobro se čuva izgovor glasa *j* na mjestu praslavenskoga *dj*: *prediémo* *preju*; *jâ sa(m) mlâja od séstre*; *ugâsîl sam žiêju*; *ukrâl je tûje*; *rîjan* (vol), *mlajarîja*, *cûkar je slâji od mèda*; *pogâjajte se*; *za grâju je dâl ðsam ìlad*; *zémâa ositi jûbar*; *jûbrisće*.

Na tom se mjestu često čuje eksplozivno meko *d* [d] (zvučni par čakavskome č [t]): *rôden*, *vîden*, *doviđeha*, *Mâdarska*, *dâj p̄edu*; *tô su tûde de gûske*; *svâ mi je sûde od mîesa*; *lûdi zaraðûjedu divota*; *danâs je tvrdi krûv nêgo čiéra*.

U oblicima glagola ić složenog s prefiksima koji se svršavaju na vokal ne premeće se *j*: *ka dójdedu kûci*; *préjdemo priko brda*; *izâjdem*, *prôjdem*.

9. Glasovi č i ē dobro se razlikuju. Glas č izgovara se kao i u drugih čakavaca, tj. kao eksplozivni glas [t]: *ćáce*, *kûca*, *ðcemo*, *svicîca*, *sînoć*.

10. Glas l izgovara se nešto više prema vrhu nepca nego u književnom jeziku i s većom površinom dodira između jezika i nepca pa se osjeća kao tvrd glas.

Bez izuzetka čuva se *l* na kraju sloga, pa i u glagolskog pridjeva radnog: *vìdil*, *rèkal*, *ìšal*, *pròklet*, *posàl*, *pèpel*, *zàlva*, *dièl*, *stièlnica*, *suôl*, *duôl*.

11. Na mjestu starih palataliziranih skupova *st*, *sk* redovito se nalazi skup šć [št]: *tô je gùšcer*; *ovò je godìšće slàbo bìlo*; *u dèset lìtar mlíka stàvi se sìrišće*; *pojìšći šíence*; *ogán je na ognìšću*, *Pìrovišće* (brdo), *strnìšća*, *metlìšće*, *jìgrališće*, *kosišće*, *sràdišće*, *ròdilišće*, *klišća*, *prašćák*, *popùšćene su kràve*; *ležàli smo na líšću*.

Skup šć nalazi se i u riječima šćàp i šćùcat: *jìman pùno šćàpuòv*; *šćùca mi se*; *šćapić*.

12. Skupovi *kl* i *gl* ispred prednjojezičnih vokala mogu prijeći u *kl*, *gl*: *na nèga svè glèda*; *poglèdaj*, *izglèda*, *pròklet kô vrág*; *donikle je dòbar*.

13. Skupovi *pj*, *bj* mogu ostati nepromijenjeni ili prijeći u *pj*, *bj*: *snòpje* i *snòpèle*, *gròbje* i *gròbče*, ali samo *gràbje*, *lìppi* i *lìpli*, *kàplja*, *kàpli màma krumpùr*; *nìšto òredru i kòpłedu*; *razgrìble se na grèben*; *rublê kùvamo*, *zòbjedu* i *zòbjedu*.

14. Skup *mń* često prelazi u *ml*: *uòn sumjà na me*, *sumìlva divòjka*, *sùmjà i sùmìha*, *dìmìjak i dìmìnak*.

15. Glas *v* ispada iz suglasničkog skupa u ovim riječima: *sekìrva*, *çetrìtak*, *çetrìti*, *làsi*, *nùk*, *nùčica*, *nùčic*, *nùčad*, *nùčče*, *šenàc*.

16. Riječi koje počinju s vokalima često dobivaju sprijeda glas *j* ili *v*: *jìva*, *jìgra*, *jìman*, *jìskat*, *jùžina*, *jùžinat*, *jìlovača*, *ovò je sùd za kùvat jìlo*; *po fàbrika ji jìma*; *skròji ji* (ih); *vòlidu jìst mièso*; *svàki kòmad jìma svoje jìme*; *pìvali su i jìgrali*; *biće sùvo jòpet*; *jùše tùci!* móre vúcit po dvà ràzrèda.

17. Glas *p* otpada na početku ovih riječi: *çéla*, *šenìca*, *tìca*.

18. Mjesto č u skupovima *čn* i *cc* zabilježili smo š u ovim riječima: *rušník*, *slišno*, *od Otòšca*.

19. U riječi *prasac* glas *s*, kad se u padežima nađe ispred *c*, može prijeći u *j*: *prajcién tràvu kùvamo*.

20. Stari skup *čr* zabilježili smo u ovim primjerima: *kièbar je od èrva*; *izàjde i(z) zemliè*, *žùmbe vàdidu èrve*; *Črnač* (zaselak Jezerana). Govori se *cerišña* i *trešña*.

21. Radi disimilacije *r* je zamijenjeno sa *l* u riječima *lùmer* i *lébro*: *jìma dvìsto luméri*; *ostàla su sàmo lèbra*.

22. Glas *m* na kraju riječi može prijeći u *n*, a može ostati i nepromijenjen. Mi smo bilježili onako kako smo u kojem primjeru čuli. Potvrda za to ima u čitavom ovom prikazu.

II. AKCENT

23. U sistemu govora ovog kraja imaju tri akcenta, i to kratkosilazni, dugosilazni i dugouzilazni, a sporadično se javlja i kratkouzilazni.

24. Kratkosilazni akcenat stoji svuda na svom starom mjestu osim na krajnjim otvorenim slogovima, a ponekad se pomici i sa krajnjih zatvorenih: *Brìne*, *dèlat*, *dìver*, *nùčic*, *zdèla*, *rèkal si*; *visòka*; *svìràla je*; *zatìle su se*; *bo-čnìca*, *bubrìzi*, *želùdac*, *zaradìjedu*, *spejìjedu*, *šenìca*, *bez jezìka*, *vejàča*, *obre-nàla se je kràva*; *jezik*, *kolčic*, *çovìk*, *oštràc*.

Na krajnjim zatvorenim slogovima može kratkosilazni akcenat ostati, a može se i prebaciti na prethodni slog kao dugouzlatni: *čovik* i *čovik, jezik* i *jézik, kolčic* i *kólčic, rásred* i *rásred, nímac* i *nímac*.

Osim toga kratkosilazni akcenat u zatvorenom slogu često se mijenja u dugosilazni, osobito u slogovima zatvorenim nekim sonantom i u nekim nastavcima: *lúbav, mrtáv*; *zasluón*; *sakríl, boríl, zaštedél, sustál*; *otáč, dvízác, rúbáč, stoláč, riebáč, Jezeranáč, slípáč, buogáč, kuobáč, prasáč*; *četrták, pieták, konák, rúčák, páčák, početák, Sisák*.

25. Dugosilazni akcenat ostaje na svim slogovima na svom mjestu, a stoji i tamo gdje je u nekim drugim čakavskim govorima tzv. čakavski akut: *níma ženié, jíma dobré vodié iz vrílca; zidná cigla; náj čovik níma rukíe; do sriedé; na nogá; u ruká; rúka me bolí; tučié me; ukradié; stáblo rastié i(z) zemlíé; kráva repučí; dëse sáti; puno lúdí; u vój kúci jíma pùno svári; kóni griziédu trávu zúbi; ogliščá; mestá; s ríkuóm se piše; pogodili se Stípuón; selák kosí; prsteňák; srednák, capín, mijür; prájci se ránidu krumpíruón; pedesié párí čaráp; vúna od ováč; pùno graduóv; idem Kumesaruóm; moráš íc dôhtoru; dëse prstuóv; obá kotáčča su pokvárena; Marica, lèti se posúšije i zrácíje; ozguóra, u Slovéniji; nímamo; — samoklávka, stapálka, Jezeránka, lkáka pa-liénta, devójka, u Letíncu, u Kárllovac, nímamo stárca u kúci.*

26. Dugouzlatni se akcenat najčešće nalazi na pretposljednjem slogu i nastao je pomicanjem staroga kratkosilaznog akcenta s krajnjeg sloga na prethodni iskonski dug i iskonski kratak slog: *bolí me rúka ali rúká me bolí; sví ste kod ormára, ali kod ormárà ste; prásca kôledu; sví su seláci ali seláci su sví; udriču te štílnicom po glávi; stojímo na tráma; mî své rečémo; utopíce vam se mûva; bívá svù nuóć cära våra; Pálež ali s Pálëža; Príje bílo; národ bôje čistije; nemuój mávat; u muóv tíbu; Lípice su u Líki; morámò ga isprávlat; cielo Bríne tákó diváni; u våroš; u bôlemu stánu; díkońa i kitońa tó su vóli; téta, báka, závla; od mûža otáč svékar; od mûža mât sekřva; morá vúćit po dvâ rásrèda; strína je od strica žéna; vrácam se iz Gája; od mûža sêstrá mi je zálva; a já nój snája; tó je jédna pánoga; kotál, kótla, góra, ü goru; stojí na jednuój nôgi; kod nás nímate díl pródát; jésam, jésmo, šardízin; zatvóri tå vráta; odi mi donési dřv; stápić u čémú mlíko tepiémo; píšut; mója planínska; šnöp súčja; jécam rödiye; bréz ríkóv se ne móre kósit; kósi nà glavu nà nos; vělika gizádóća.*

Ponekad se dugouzlatni akcenat nalazi i na daljim slogovima od kraja riječi, ali samo na iskonski dugim, kao u štokavskom: *u Zágrebu i u Kárllovcu; Kríšpole; kolíko sam ja izdivánila; pùno je prpovidala* (pored *prpovidála*); *Pérković* (pored *Pérkovič*), *Rájković i Rájkovič, národná kôla*. Zabilježeno je i *bórovi* (vjerojatno akcenat prema singularu *bóra*) i *mî kósimo* (vjerojatno prema singularu kao *kósim*).

27. Kratkouzlatni akcenat čuje se rijetko, i to samo tamo gdje je u štokavskom i koji put i na predzdanjem kratkom slogu, koji se inače dulji: *ídemo naprávit kónak; sriedá je dánas; kvantúm zémje; na mistí je pôleleglo (žíto); íman jédnú mláju sêstru; šcápić, mèdvid, sedamdését; nísu svá gospôda od gospodié, lètné kújine ili kúvárne* (pored *kuvárne*); *jöpe navállla na krúmpir; pôlica če izgórít; odi mi pòmoć žéť; cvétag; dopéli kola, (Da nije) tráve pùno bi se lákše vršilo; mòramo kúpit.*

Već je rečeno da se kratkosilazni akcenat s krajnjih otvorenih, a katkad i s krajnjih zatvorenih slogova obično pomicje na prethodni kao dugouzlazni, a ponekad i kao kratkouzlazni. U enklizi ovo se pomicanje obično ne vrši: *zimà mi je; tiekà je tô (i tiéka je tô); dobrò je; sriedà je jùtra i jùtra je sriéda; u Siskù je; kadì si bìl; pâpcì su se slomli; kakò kî diváni; kâšne pietkà je subòta; prsteňákà nîma i nîma prsteňáka; po zîmì je prolíce; zimà mi je; nazgì je (svijeću); jezik se splíče; bìla je; u grâdu se vîće vóda; kakò si pâla; tièg je onò ča rastiè; dvâ kotlâ su tô; operì se voduôm; udriču te noguôm.*

28. Skakanje akcenta na prijedlog s iskonski kratkih slogova zabilježili smo u nekoliko slučajeva: *ù goru, nà pir, ìs pojà, ù poju, kròz grad, nà vrtal; nà glavu nà nos kosì; kosiće se ù svit; mî jígramo ù kolu; ūdedu nà vodu; nè znam pôč je tô; nè smis; ūde pôd nogu; da môže dôjt dô nega; nà brzu rûku; nastremo pôd stoku.*

Uz jednosložne oblike zamjenica na prijedlogu je uzlazni akcenat: *uôn sumljâ ná me; mâlo brâšna ú to; nî zá niš; donési zá me; morâm stávlat ú ūne i ná ūne.*

29. Kao i u drugim čakavskim govorima i u brinjskom se govoru dulji vokal ispred dva suglasnika od kojih je prvi sonant [j, l, ï, n, r, v]. Na tom produženom vokalu je dugosilazni akcenat: *jedanâjst, dvanâjst, frâjlica, šnâjdar i šnâjder, sjâjna, stiêlna, Smôlčic, Križapôlka, ponediljka, lâmpa, Dumiénčic, opânci, Zdiénka, Jezerânska, planânska, u Letîncu (Letînac), Brînka, stârca, do utôrka, kuvârna, štiérna, Pernari, tuôrbica, ocvîrci (ocvîrak), Olêvci, uôvca; jâ sam mâjka ovi cûr; ne bôjte se; žiênske mâlo pojédu; vâ štiérna je dûbonka; sprâvla se siêno.*

Tako se duljenje vrši i u krajnjem akcentiranom slogu zatvorenom sonantom: *popij, krepâj, nâj čóvik, borîl, gnôj, orij, posâl, rûkuôm, jedân, kotál, nân (nama) zaslón, ogán, Siéh, sîr, nastôr, kriw, sumljiv; klučiêm se vâdije siêno.*

30. Ponekad je teško odrediti na kojem je upravo slogu akcenat, jer se na starom mjestu čuva oslabljeni stari akcenat, a ujedno se na prethodnom slogu čuje novoštakavski: *kuvârna, do utôrka, nastôr, čóvik, Jéruga; dobrâ je nárâvi; lípo je napisâl; mòrâmo kúpit; lâkše bi se vršilo; pûno težákôv; kî rádi na pôju zôvë se težák.*

31. Nenaglašene dužine drže se samo ispred akcenta: *pûno lûdi, brëz rûkôv, brez rûkiê, sa sapûnôm, písât; umišla sam kriw; griê u trî râzräda; krâve griedù is pâše; tekâ je tô; takò se prije vikalo.*

Dužina iza akcenta, koja kao da se ponekad čuje, zapravo je samo oslabljen stari silazni akcenat. Primjere za to vidi u prethodnom odlomku.

III. OBLICI

32. Pored kratkog oblika u pluralu jednosložnih imenica upotrebljava se ponekad i dugi: *bórovi, po brëgovî, bêntovi, ìmadu kòneve, kûmovi.*

33. U genitivu plurala muškog i srednjeg roda redovan je nastavak *-ov (-ev)*: *onâ je dèset mûžôv promiñla; jîman pêt nètov; u Letîncu ìma pûno selâkov; medvîdov jîma; nîma prôfesorov u râzrädu; jîma dèse gospodârov; pûno graduôv; pûno petejuôv; težákov, râdnikov; jîma dâkov od svûd; zelem-*

báruôv jíma; kod nás jíma i koňuôv; kod Požárov; bilà san kod mojí přijateľov; īma Měšnarov; óni nîmadu zubuôv; bez roguôv; od râkov; Měšnarov jíma sâmo jédna kúča, a Kumesáruôv trî kúče; vidi koliko vóde jíma pantalonuôv; dëse prstuôv; mrázov nî bilo; jíma mestuôv kadî je trákter; iz vrílov izlazi Jerùga, piê seluôv; iz Boričev; vidi lípi bocuničev; ajme, koliko jíma bûkvičev u drâgi.

Imenice muškoga roda s nepostojanim a imaju gen. pl. bez nastavka: puno čvárak; ðsam dán; dvôje tielac; dánas nîma šiènac; puno prásac; ðsam jâhac.

Genitiv plurala bez nastavka mogu imati i neke imenice sred. roda, s nepostojanim a i bez njega: ovâ je kúča o brvan; od goviêd; donesí mi drvá ženâ je kod vrât.

Uz riječi koje označuju količinu dolazi i genitiv na -i: pedesié dînari; dopèlemo pár vozí siéna; o dëse sâtí; jíma sedamdesiêt luméri; piê súdi čiél; više pútí; šiést kilometri; dëset párí čarâp; ðsam râzredi; dëse kvintáli; četrnâjs mètri. Zabilježeno je i udovice brèz mûži.

Imenica ludi sačuvala je svoj stari gen. pl.: bili smo ko dobrí lûdî.

34. U dativu plurala imenica muš. i sred. roda sačuvan je stari nastavak -om (-em), koji se pod akcentom realizira kao -uom (-iem): mäma nôsi jilo težákuôm; dâj voluôm jíst; ne ðdi medvîdom; morâ dávat tielciém; prajciém trávu kûwamo; trëba puôć k Râjkovićem.

35. U lokativu pl. imenica muš. i sred. roda takoder je sačuvan stari oblik, ali bez krajnega -h: rádido po tumiéli; bîl sam u Miésicí; stanuje u Drâženovići; griédu po râzni grâdi; ðremo na vòli; îdedu po oní griči; po brégovi; u blâgdan dójdi göspoda na pijákeri; u prší me bolí; na sèda(m) mestí; vòzi se na kôli; u plèci me probâda; po lédi pustila lâsi.

Samo je jednom zabilježen i oblik s novijim nastavkom -im: griédu po tiézim.

36. I instrumental pl. ima stari oblik, na -i: ðremo s vòli i s kóni, kâmoš s tîmi govèdi, s kôli u dírva, kóni griziédu trávu zubi.

37. U dativu i lokativu sg. imenica ženskoga roda obično se k i g ne pre-tvaraju u c i z: vî držíte ôlovku u rúki; u rûkî držíte ôlovku; stojíte na nôgi; májki san rëkal; Lípice su u Líki; u Jerùgi; ajme koliko jíma bûkvičev u drâgi; prebila nôgu u třki; bil je u apotéki.

38. Genitiv pl. imenica ženskog roda na -a redovno je bez nastavka: nî bilo stuô kúč; zvân Lípic; kod gâzd jíma pûno težákuôv; ðko dvâjse plát; jíma pûno krâv; dëse párí čarâp; šiês gödin; jíma pûno bûv; já san májka oví cûr; vî nîmate bûc; brèz rûk i nuôg; privâti se više čâmp; smôkav donési; tamân ne dobívaš batîn; pûno jélav; pûno zdiel; zviézd, zdêlic, pedesiét îlad; jíma dvié vŕsti grâbal; pîvo je bîlo steníc; dvîsto vrić; méra jíma petnâjs kil; mlíko od ovâc; rakiju dělaju o sliv; dëset lítar; tolîko divôjak; pûnov rûšav.

Pored oblika bez nastavka u nekoliko smo imenica zabilježili i oblik s nastavkom -ov kao u muškom rodu: brèz noguôv se ne mòre ódit; brèz rukuôv se ne mòre dělat; na břdu jíma pûno jélov.

Imenica ura ima gen. pl. uri: koliko je úri.

39. U dativu pl. imenica žen. roda na -a nastavak je -am: dâj tîm ovcám i krâvam jíst i napoju ji; sitniji krumpür dajemo svínâm; nî tèze ženâñ kô na sélu; dâj tîm gûskam jíst.

Kao imenice žen. roda dativ pl. ima i imenica govedo: *daj jist govedam*.

40. U lok. pl. imenica žen. roda je, kao i u muš. i sred. rodu, sačuvan stari oblik, ali bez krajnjeg -h: *stojimo na trâma; râdidu po štreka; po kûca; u Lîpica; bûce su na nogâ; na rûkâ; u plâta nîko ne nôsije; odili su po šuma; po visina; na komôstra; u Oštarâja je dôbil posâl; lûdi su na rádna po tvôrnica*.

Ponekad se u ovom padežu čuje i novoštokavski oblik: *slîve rôdidu po Lîpicama; vâj mi je papîr u rûkâma*.

41. U instrumentalu pl. imenica žen. roda na -a nastavak je -ami: *kâmoš s krâvami; râdije se rûkâmi; nagâzi s nogâmi; siêno se sprâvla sa rôglami i grâblami; mî smo s tarâbami zagrâdili dvorišće; ajde ſûre s tâckami po dîtelinu; âli letî za gûskami; s jiglami; za nâsimi kûcâmi*.

42. Gdjekad dolazi do ukrštanja oblika za lokativ i oblika za instrumental. Tako se lokativni oblik upotrijebi u instrumentalnom značenju: *mî dèlamo s rûkâ; sa nogâ se ôda; bîl san s krâva*. I obrnuto, instrumentalni oblik ima lokativno značenje u primjeru: *na cëstami*.

43. Imenice i-deklinacije žen. roda *mast* i *kost* imaju u instr. sg. nastavak -om, kao i imenice na -a: *rânu začinamo mašcuôm; kucâk se râni jednuôm košcuôm*.

44. Imenica *kći* ima ove oblike: *tô je moja cîeri; nîma cîeri; griê s cérâom; mî cîvânímo o cîeri; za svê svóje cîere; jîma pûno cérî (i cîeri); svim cérâm; za cérâmi*.

45. Imenica *mati* u nom. sg. ima oblik *mât*, u akuz. *mâter*: *mâloga mât ie udovica; nîma tâj mâli mâter*. Ostali padeži su po a-deklinaciji od osnove *mater-*: *bez mâtere, s mâterom, mojuôj mâteri*.

46. Instrumental sg. zamjenica *jâ* glasi *mânom*: *ðceli medvîd za mânom*.

47. Dativ pl. zamjenice *mî, vî* je *nân, vân*: *nân su dvi uôvce krepâle; veli vân, a nê méni*.

Uz prijedlog *k* običniji je oblik instrumentalata: *k vâmi i k vâmi, k nâmi i k nâmi*.

48. Lokativ i instrumental pl. izjednačili su se pa glase *nâmi, vâmi*: *o nâmi, s nâmi, o vâmi, s vâmi, med nâmi, med vâmi*.

49. Pokazne zamjenice *ovaj, onaj* u svim oblicima najčešće gube početno o: *vâj pût je ſtrji nêg nâj; nâj čovîk; vidi nôga nîmca; kî je vô; vô se zôve trâva; vô je nâša dêdovina; po vôm lêtui; nî sûša viê gödine; nâ žena nî Brînka; u nuôm sélu; nâj čovîk je težák*.

50. Pokaznoj zamjenici *taj* u svim oblicima može se na početku dodati o: *trêca kûca na ôtu stranu; puôc je ôto víno; kod otiê kûce; k ôtoj mládi iú*.

51. Upitno-odnosna zamjenica za neživo glasi *ča*, a za živo *ki*: *čâ kûvate; čâ se smijéte; čâ ki rečiê; tiêg je onò ča rastîe; malinčíč čâ káfu mèle; kî je vô; kî je tô dôšal*.

Mjesto čakavskog *ki* govori se i štokavski *ko*: *kô vòlije tò; mâlo kô šenîcu sîje; nîma kô dèlat*.

Pridjevski oblik te zamjenice glasi *kî, kâ, kô*: *kiê žene su dôšle; kî lûdi su tô; kî čovîk je tô; kâ dîca plâču; daj mi dovâti kô dîvo*.

52. U dativu sg. zamjenica s rodom dolaze tri oblika, i to sa završetkom -mu, sa završetkom -me i sa završetkom -m: *kakô tòmu vičete; onâ nîmu slâla; onê se smijédu tòme; kafâ se nîkom nî zamèrlila*.

53. U lokativu sg. tih zamjenica završetak je *-mu* ili *-m*: *u čemū je káfa*; *u čemū se mlíko tepiē*; *poslala po němu*; *nîma na čemu*; *u nuôm sélu*.

54. Genitiv zamjenice *ča* glasi *čega i česa*: *od česà je tò*; *od nîčesa*; *sväki jîma od česa žive*; *tò ni od nîčega*; *čegà se bojîš*.

55. U akuzativu zamjenica *ča* vezana s prijedlogom ili negacijom glasi *-č* ili *-š*: *puôč je krûv*; *nîma nîč*; *zâš ne miriûje*; *râšak je nâš se prêja mòta*; *nîčeu nîš*.

Bez prijedloga je u akuzativu oblik *čâ*: *jîmate čâ za vičeru*; *jesi li čâ vîdil*; *jâ nîmam čâ rëc*.

56. U dativu pl. zamjenica s rodом redovan je završetak *-m*: *dâj tîm ovçám jîst*; *dâj tîm gûskam jîst*; *kafâ se nîkom nî zamèrila a dâ bi nîn*. Samo je jednom zabilježen instrumentalni oblik za dativ: *nîmi dâjte*.

Uz prijedlog je jednom zapisan i oblik *nîma*: *prîma nîma*.

57. Instrumental pl. ima završetak *-mi*: *kâmo češ s tîmi krâvami*; *s tîmi govèdi*; *čâ dèlate š nîmi*; *za nîmi*; *za nêjimi cérami divâni*; *za nâšimi kùćami*; *s otiimî govèdi*.

58. Lokativ pl. ima nastavak *-i*: *po oni gricî*.

59. Zamjenica *on* u akuzativu pl. uz prijedlog ima stari oblik *ne*: *kad navâlidu ná ne*; *trëba dât ú ne i ná ne*.

60. Pored svë kaže se i *së*: *prîje je tò së drûgo bilo*.

61. Pridjevi imaju određen i neodređen oblik. Neodređen se oblik upotrebljava samo u predikativnoj službi u nominativu sg.

62. Pridjev *mláda* upotrebljava se kao imenica i mijenja se po imeničkoj promjeni: *k ôtoj mládi će íc*.

63. Komparativ od pridjeva koji se svršavaju na *-r*, *-š*, *-ž* pravi se nastavkom *-ji*, tj. *j* se ne stapa s prethodnim suglasnikom: *vâj pût je šîrji nèg nâj*; *Pâva je višji nèg vî*; *vâj pût je üžji nègo nâj*.

Pridjev *lijep* pored komparativa *lipši* ima i komparativ *lipšji* i *lipji*.

Pridjev *brz* pravi komparativ kontaminiranim nastavkom: *bržije*, *naj bržije*.

Pridjev *crn* tvori komparativ duljim nastavkom (*crniji rûbâc*), a pridjev *kasan kraćim* (*kâšne zimiê je prolîće*).

Promjena pridjeva je kao u zamjenica, a komparacija ostalih pridjeva vrši se kao u književnom jeziku.

64. U brojeva često ispada krajnji suglasnik *t*, osobito kad iza broja dolazi riječ koja počinje srodnim suglasnikom ili suglasničkim skupom: *šîes*, *dève*, *dëse*, *petnâjs*, *dvâdëse*, *pedesë* i *pedesië*.

65. Za muški i srednji rod služi oblik *dvâ* (*dvâ čovîka*, *dvâ ditëta*), a za ženski rod oblik *dvî* (*dvî gödine*, *dvî rûke*).

66. Ima oblik *četři*, *četři* uz imenice muškoga i srednjeg roda i *četřire* uz imenice ženskoga roda: *četři sîna*, *četři ditëta*, *četřire rûke*.

67. Prema glavnom broju *tri* redni je *trèti* i *trëci*, a prema *četřiri*, *četřire* redni je *četřti*.

68. Brojne se imenice tvore nastavkom *-ero*, rjede *-oro*: *šëstero*, *šesnâjstoro*.

69. Infinitiv je uvijek bez završnoga *-i*, i kod glagola na *-ti* i kod glagola na *-ći*: *krâst*, *mûst*, *zvât*, *žiêt*, *lît*, *oglùnut*, *kósit*, *kôpat*, *kupovât*; *íc*, *rëc*, *pëc*.

70. Zanijekani prezent glagola *být* u 1. licu sg. pored *nisám* glasi i *nás*: *ovdě san se rodila, kāmo sr̄ica da nás; nikad nás bila; da nás góla.*

71. U 3. licu sg. glagol *být* ima oblik *ní* i *nije*: *ní on kázál; ní daléko; ní ně; sláme ní kod nás za nastuôr; môj čovík ní žív; ní bila; némú níje lôšo; níje dôšla.*

72. Zanijekani prezent glagola *tít* (htjeti) pored oblika sa *ć* ima i oblike sa *t*: *nétu dělat; tî néteš dělat; néte da griédu; néte ni mólit.*

73. Zanijekani prezent glagola *imat* ima i oblike sa *ne-* i sa *ni-*: *nêma drù goga děla; nêma ji; sví su na dělu; nîma nîč; kod nás nîmate dì prôdat; nîmamo mî kúcka.*

74. Oblik 2. lica sg. prezenta glagola *tít* može biti reducirana na *ðš*, koje se uz negaciju i priloge svodi samo -*š*: *ðš mi vêrovat ili něš; kâmoš, kûdaš.*

75. Glagol *jist* ima u prezantu stari oblik: *jím... ne prizíraj kadž se jí.*

76. Glagol *živit* ima prezent po prvoj vrsti: *sváki jíma od čësa žive, lôše živédu.*

77. Pored infinitiva *doněst* ima i oblik *doniêt*: *doniéću já; sà će rakiye doněst.*

78. U singularu prezenta glagola III i IV vrste pored oblika na *-i-* češće se upotrebljava prošireni oblik na *-ije-*, kao u glagola prve vrste VII razreda: *kakò kî govôrije; já mîsljen dâ se poprâvije; dâ se odlípíje; prolázije se; národ bôje čistíje sáda; dâ sîna vùdijem; klíciém se vâdije siéno; ne móvije se; jedân vřšaj ovřšíje na dán; uôn rádiye; zid se biliye; ovlâzíje se; kô tò vôleje; ſerûga prsûšíje; takò se snalázíje; sûd súdije; orûšíje se jécam i slâma.*

79. Treće lice pl. prezenta pravi se redovito nastavkom *-du* od osnove koja se dobije ako se prvom licu prezenta odbije završetak *-m*. Glagoli treće i četvrte vrste uzimaju za tvorbu ovih oblika neproduženi oblik, npr. *radidu*, a ne *radijedu*: *oní se tučiédu; líšnaci rastiédu; žene divânidu; kâ dôjdedu; tri lâde plâtídu jáńca; óni govôridu; ne smîdu; idedu; u zîmska dôba tkâvadu; kat pirûjedu; zâč vîcedu; pîšedu; rasîzédu; gâzidu slâmu; sljedu žito; kôledu prájca; onè se smijédu tòme; súšidu i kûvadu smôkve; nîsto öredu i kôpledo; kôkoše nesiédu jája; zaradijedu dobró; dêčki pećiédu; zdrâvicu pîjedu; slîve rödidu; kobile se zdriébidu; uônda cédu žiêt; pôpi mäšidu.*

Pravi je izuzetak treće lice pl. sa završetkom kao u književnom jeziku: *kad móji prójdu; govêda ne gâze; krâve griédu; ka cvetâju.*

Pored *vîcedu* jednom je zabilježen i oblik *vîčeju*.

80. Glagolski pridjev radni ima na kraju *-l*: *mîstil, žiél, ûmrl, vîšil, znâl, kaževâl, ukrâl, rôkal, tîl, jimâl.*

81. Od aorista se upotrebljava samo oblik trećeg lica sg. i pl. za sva lica. Završetak u trećem licu pl. je *-u* ili *-e*: *ídem tím putiém pâ mi rêče jedân čovík dâ sam mûnena; idè ti já u šumu i vùdi medvùd i skôčí ná me a já se râzjavka i ôdleti i dôjde kúci; úpita me mâma čâ mi se dogodilo a já joj rêče... pôče kîša pâdat; lisîce pôješu své kôkoše; pôčukaše sâv krumpür; mrâvi pôjiše cûkar; najedânpût pôčešu grâne pûcat ka tâmo medvùd izájde; sví ôceliše.*

NAPOMENA: U ovom pregledu oblika dati su iz grade kojom smo raspolagali samo oni koji odskaču od norme u književnom jeziku.

IV. SINTAKSA

82. Više nego u književnom jeziku razvijen je osjećaj za partitivnost pa se partitivni genitiv upotrebljava svuda gdje po smislu treba da bude: *jìdedu po vodiè na Jarùgu; grièš po vodiè*.

82 a. Kao »pars pro toto« nije neobična jednina mjesto množine kao u primjeru: *vòzimo ga* (tj. krompir) *kùci i mèćemo u tràp*.

83. U lokalnom značenju mjesto prijedloga *s* s genitivom upotrebljava se prijedlog *iz* u ovakim primjerima: *mákni tû kùpu is špàreta; idedu kràve is pàše; iz ràška se mète na vreteno; iz vretèna na klùpko.*

84. Za označivanje smjera veoma je živa upotreba prijedloga *k* s dativom: *vràtimo se k lòkvi, dòjdemo k crkvi, donesém dòrv (k) špàretu.*

85. Za oznaku cilja kretanja mjesto prijedloga *u* s akuzativom zabilježen je jednom i prijedlog *za*: *já sam sàd na pùtu za Dòlne Lìpice.*

86. Uz imenicu *kino* kad znači predstavu upotrebljava se prijedlog *na* s akuzativom, a ne prijedlog *u*: *idem na kino.* (Možda zbog toga što nema posebne kino-dvorane pa *kino* označuje uvijek samo vrstu priredbe, a ne zgradu, a za odlazak na priredbe upotrebljava se prijedlog *na*: *na plès, na zábavu.*)

87. Mjesto prijedloga *o* kojim se u književnom jeziku izriče vrijeme kad se što zbiva upotrebljava se u govoru Brinja i okolice prijedlog *u* s lokativom: *u Božiću, u Uskùsu, u Mijòđi.*

88. Mjesto prijedloga *poslije* s genitivom u vremenskom značenju upotrebljava se prijedlog *po* s lokativom: *po zìmì je prolíce, po jèseni je zíma, po vuòj nedèji.*

89. Kad se izriče da se nešto zbiva redovno nekog dana, mjesto instrumentala vremena bez prijedloga upotrebljava se instrumental s prijedlogom *s*: *s nedìjom se jìgra i pìva.*

89 a. Prijedlogom *s (a)* i instrumentalom imenice izriče se da se nešto vrši posredstvom, kroz ili preko predmeta koji se označuje imenicom: *dìm is špàreta ìde s trùbom u puòd.*

90. Za označivanje sredstva jednako služi i instrumental sam i instrumental s prijedlogom: *škluòca zùbì; pletiè s jìglàmi; ôn sa špenádla privàti; šklèca s prstì; otàc je pùno optereèen sa posluòn; sapunà sa sapunèn; sa kèfon žùjâ: s nìmì (tj. nogama) möže bržije i sporije ic; špàret se loži z drvì, uòvce se striziédu sa škàra.*

91. Predikatno ime uz glagol *zvati* dolazi u instrumentalu, i to bez prijedloga *s(a)* ili s njim: *uòn nù zoviè sestruòm, a onà nèga sa bràtom; zoviémo ga zètom.*

92. Uz deminutive često se tautološki upotrebljava pridjev *mali*: *svàki jìma jedân mali gajiè.*

93. Pridjevi i zamjenice upotrebljavaju se u kosim padežima u neodređenom i određenom obliku bez razlike: *u Jurišinovom kùču jìma jàgod; više Màtešinovoga séla jìma pùno břniè; jìma náròda svàkakova; po nìèvu natèže; ziélo bi se frìška miésa.*

94. U pričanju se pored bezličnog oblika sa *se* upotrebljava 2. lice singulara u istom značenju: *škurîna je, ne vidiš pìs pred ökom; moràš jimàt domâcéga; podlòžnak prodènèš.*

95. Kad se ne želi izreći ili se ne zna subjekt radnje, u pričanju se prošlih događaja upotrebljava 3. lice singulara u srednjem rodu: *iselila žéna pà sapátilo kùću; namočilo je, nì nas smočilo; zièlo bi se frìška mièsa; krìsta bi ubilo; nì se svíralo.*

96. U pričanju se u perfektu često izostavlja nenaglašeni oblik pomoćnoga glagola, a osobito u refleksivu: *za mìnom medvìd letil; iselila žéna pà sapátilo kùću; ovçà se ojánila; kràva se oteñila.*

97. Imperativ drugog lica singulara upotrebljava se u živu pripovijedanju prošlih događaja za radnje koje su se zbivale jedna za drugom: *dójdi jâ ù grad i kúpi málomu pòčve, pòtli pojdi kùći, pili drìva, pij rakiju i dèlaj svè druge pòsle; mì kósimo a uón donési stolàc pa gledaj; kàd razrzéji žìgericu, tò metùl; na svákoy kósi bùdi po dèse gnìd.*

98. Iako se od aorista sačuvao samo oblik 3. lica, on je ipak živ i često se upotrebljava u afektivnom pričanju: *idem ti jâ tím pùtièm pà mi rèče jedán čòvik dà sam mûmena; idè ti jâ u šímu i vidi medvìda i skòci ná me, a a jâ se ràzjavka i òdleti i dòjde kùći, üpita me màma čà mi se dogodilo, a jâ joj rèče...; pòče kìša pàdat; lisice pòješu svè kòkoše; pòćukaše sàv krumpùr; mrávi pòjiše cùkar; najedánpùt pòčešu gráne pùcat, ka tåmo medvìd izájde; svì oceliše (odseliše).*

99. Osobit je način izricanja irealne pogodbe pomoću perfekta glagola moći i infinitiva potrebnoga glagola: *mògla si vùčit pà bi znàla.*

99 a. Konsekucija vremena pokazuje osobitosti u shvaćanju vremenskih odnosa. Što je prije sadašnjosti ili što se mora dogoditi prije čega drugog rado se izriče oblicima za prošlost: *kàd je sašil, ònda izràdiye fìrc; kàd je dovršil, ònda trèba raspièlat; kàd je tò svè napràvila, ònda dèla drùgo čà trèba; kàd sam dòsla u škòlu, doçèkadu me cùrice.*

99 b. Kao i u drugim čakevskim govorima i u brinjskom je raširena upotreba za + infinitiv: *nòge mu slùžidu za íc, nòž slùži za rèzat mièso i krù.*

V. NEŠTO O TVORBI RIJEČI

100. Za tvorbu etnika muš. roda upotrebljavaju se ovi sufiksi:

- (j)ak*: *Briňák, Glibodoščák, Plaščićák,*
- (j)ar*: *Dràgar, Velokùtar i Malokùtar, Stájničar, Lípičar, Jélvičar,*
- (a)c*: *Jezeránac, Križapòlјac.*

Za tvorbu etnika žen. roda nastavci su:

- ka*: *Briňka, Jezeránka, Križapòlјka,*
- kiña*: *Briňakiña, Dràgarkiña,*
- (j)arka*: *Dràgarka, Malokùtarka i Velokùtarka, Stájničarka, Lípičarka, Letíñčarka, Jélvičarka,*
- (j)akovica*: *Glibodoščákòvica.*

101. U govoru Brinja i okolice dosta je običan sufiks *-ad* za tvorbu zbirnih imenica: *živad, nùčad, pràsad, zvìrad, pìlad, bùjad.*

102. Očuvane su imenice sred. roda s osnovom na *-t-*: *pràse — pràseta, dítce — dítèta, jàñe — jàñeta.*

103. Imena blagdana tvore se od prisvojnih pridjeva nastavkom ženskogā roda -(j)a: *Ivāna, Antōna, Mijōla; Petrōva, Križēva ili Spāsova, Vidova.*

104. Hipokoristici muš. roda najčešće se tvore nastavkom -e, imaju dugouzazni akcenat na osnovnom slogu i mijenjaju se po a-deklinaciji: *Jūre, Mile, Pére, Stipe, Jīve.*

Neki od njih imaju nastavak -o: *Joso.*

Hipokoristici s nastavkom -a imaju kratkosilazni akcenat na prvome slogu, a također se mijenjaju po a- deklinaciji: *Jīva, Jūra, Pāva.*

Isto je i u hipokoristika žen. roda samo u tom rodu nema nastavka -o: *Jéle, Júle, Mānde, Rúze; Mīca, Jūka.*

105. Nastavkom -ini, -ani izvedeni su od priloga pridjevi: *gorīni, dolīni, prvāni.*

106. Za razliku od nekih drugih čakavskih govora u brinjskom govoru je redovan nastavak -ov za tvorbu pridjeva od imena bilja: *brestōv, rastuōv, grabrōv, jeluōv, bùkov, klenuōv, leskuōv, trnuōv, topoluōv, lìpov, drènuov, ja-voruōv, šenlčnov krûv, jačmènov krûv.*

Isti je nastavak i u pridjevu *vrîlov*: *vrîlova vóda* (izvorska voda).

VI. PRIMJERI GOVORA

Svi primjeri govora koji se donose snimljeni su na magnetofonsku vrpcu. Govorili su učenici brinjske osnovne škole. Učenici su izabirani tako da su iz čakavskog zaseoka, da su im oboj roditelja i ukućani čakavci i da sami slobodno govore čakavski. Ponešto se u primjerima govora zapažaju štokavski i knjiški utjecaji, ali ne u većoj mjeri nego je u prosječnom, svakidašnjem govoru stanovnika Brinja i okolice. Sve su takve inovacije vidljive i u opisu govornih osobina. Išlo se za tim da se u primjerima govora fonetski i akcenatski vjerno odrazi kako je što koji govornik izgovorio.

I

Na glávi īmam rūbāc dà mi nî zima na ūši. Na sèbi īmam kapút dà mi nî zíma. Na kapútu īmam pùce da skòfćin kapút. Bùce īmam na nogâ da nisù mi bòse nòge, dà mi je teplíje. Ispo kapúta īmam mäjicu dà mi je bòle teplíje. Ispod mäjice īmam blúzu, à īmam i pantalónë dà mi je teplíje. Kapút mi je plâv. Mäjica mi je šára, a tåko istori i blúza. Pantalóni su mi brâun. Na glávi īmam kôse, ðči, ūši, nuðs, ústa, brâdu, zûbe. Ùnda īmam rûke, ramiêna, lâkte, pŕste. Pŕsti se zòvedu: pálac, kážipŕst, srednâk, prstenák i mizinâc. Čòvik jòš īma dvî nòge i īmâ trûp. Nòge mu slûžidu za íc. S nîmi mòže bržije i sporije íc. Kad ðće bržije uônda leti, à kad ðée sporije uônda grié poláko. Délovi nogiè se zòvedu: kolèno, košcice, pŕsti i piéta. Jòš čòvik īma: šiju, plèče, trbu, pŕsa. U trbùvu īma želùdac. U prsî mu tučiê sŕce. U trbùvu jòš īma druôb, à u dròbu ránu če je pojîl. I-želùca rána grié u tânsko čerivo. īma jòš bubrige, bielu i crnu žige-

ricu. Čđovik još ima i zubov. Žubi mu se zövedu kutháci i mali, mišji. Čđovik ima još i öko. Ono mu slúži i pomáže da bøje vidi po noci i po dánmu. U öku ima frájlicu, ima zréce i öko öka je öno bielo. Još ima trépavice i obrve. Ja nosim na sèbi kaput, cipele bakángé s dvå remenca i hláče tráperice.

II

Já imam kot kucé šešnajst ovac. Oné su své bièle. One idedu u pásu. S níma ide čoban. One nán dájedu vunu. Od vúme svästa mi dělamo: čarape i tåko däle. One jídu sieno. Sieno súšimo i spriemamo za zímu dà bi one imale ča jist. Újesen idedu u pásu. One dájedu mlíko, odvrácadu se jânci i muziédu óvce. Od mlíkä se děla kiselina i sîr. Óvče mlíko je jâko dobré, gûsto je. Uovce dájedu dobré mlíko.

III

Så cu vam pričat ča ima u kújini. U kújini ima špáret, četíre stolice, stuôl, ormár, kredéncu. U kredénci ima padèle, zdèle, šállice, žlice i vúlice za jist. Pládhi, iž ní se jí, a nôži slúžidu za rëzat miéso i krù. Na špáretu se své to kúva. Špáret se lôži z drví, a dím i-špáreta ide s trúmbom u puôd. Is poda ide krôz râfung u zrâk. Mi trošimo bükova dřva.

IV

Muôj otác je šnájder. Nemu za šit je pôtrebno: mašina, stuôl na čemü ce krôdit, piégla, önda centimètar, kriêda. Ôn nájpôrvo mète na stuôl štôf i vidiye kakvôg ima matrijála. Ônda úzme mèru i ide krôdit. Ka skrójije, önda griê šit na mašinu. Mašiná mu slúžije da šije. Käd je sašil, önda tréba raspiéglat na piéglu. Ônda sastávije ča tréba, ufirca, na prímer kaput ufirca. Käd je gotôv, sàv fírc se izvâdije i önda se ispiégla. Tako sâsije kaput. Hláče sâsije isto slíšno. Skróji ji pâ önda mälo sâsije, raspiégla, ufirca, zâtum ji dovršije. Käd ji je dovršil, önda ji — izvâdije fírc i spiegla. Zâim dôjde mušterija, naplati i gotovo.

Käd muôj otác sâsije kaput na prôbu, önda dôjde mušterija. Ônda obucié kaput i uôn sa špenadla priváti kâko tréba tô stát. Ônda mušterija zapovídá kâkô ce dûgačak bit, kômotan ili kakvié ce bit véc forme. On tô zabišejije i önda mušterija mälo priča s ním. Priča kâkô je sašil drûgome kaput takô ce i nôj sâshit jeli nemu i tåko da bude slíšno, mälo bøle nèg nemu. I käd je gotôv, önda dolazije drûga prôba. Ka dôde na drûgu prôbu, više se ne môže nîš. Käkô je zapovîdal takô morâ bit. Sämo, sàd na drûgoj prôbi se vidiye je l'ono ča je zapovîdal jê li dobré. Käd je gotôvo önda mušterija ide ča i otác, äko je blizo, pošâle po náma dici ili šegrtu rôbu, äko nè, kâže mušteriji kâ ce dóc pô nu. Više pútí s mušterija priča o drûgim, vako, šnájderima i priča kâkô ce, priča kakvi štôf tréba, koliko je plâsnil za štôf i tåko. Ônda priča käd ce kâ i u Zágreb dà mu ča väko kúpije rôbe i ôn se š níma sporazumije. Ôn vòli igrat sâda šah i kârte. Nèke mušterije dôdedu. Sâ se sastanedu kâ cédu se kârtat. Ônda ôn sàv vèsel

kä dôjde mälo, kä čä dôbjie, váko. Ónda se fâli s mušterija. Nêke su mušterije zádovoľne š ním, äli više jesu nég nisu. Käd nisu donesiedù mu názada röbu. Ónda uón poprâvije čä nîš ne naplâtije.

Muôj otâc īma dôsta röbe sâda za št. Sà dolâzije jësenska dòba, blízô je zíma, trèba jâču röbu i dèbju za zímu. Ôn to sà šje i īma pùno pòsla. Sà dolâzi dvâdëset i deviêti, Dân Repùblike. Otâc je pùno opterècen sa posluón i ôpce ne izlazi vân: šje od üjutro sèdam do nâvečer do sèdam il òsam sâti, tåko. Muôj otâc kad îde krôjat pòtrebne su mu škäre, ònda uón s krieduôm nájprivo iscîta nê línie kakô cé izrèzat štôf, ònda škâra izrèze. Ónda mu škäre slûžidu kod mašiné. Muôj otâc je dôsta dèbel. Jâ nè znan kâko tuô, äli debelí se dôsta. Debeli je pùno ôd mene.

V

Jâ se zöven Fumić Ivan. Röden sam u Fumićí lladu dèvesto četrdesiêt i siëdme. Môj je otâc zemlorâdnik. Ôn sâd òre, kôple, sija, branâ, drva vôzzi, na kôni òre i branâ i drva vôzzi isto na kôni. Kôni vučiédú za rúdu, mètnuti su u vagtre, u kômote, īmadu úzde, spûste, štrâhge lânce i brûnze. Kôla īmadu: ručice, oplen, puôd, pârva kôla, zâdna kôla, pârvi štiel, zâdni štiel, sîce. Jôš su vînta, škârice, glâvna. Kôla nân slûžidu za vòzit. Na nîmi vòzimo dîrva, gnuoj, vòzimo jôš i lîst, grâne, siêno, slâmu. Lîst nam trèba za nâstuôr, pod blâgo mècemo dâ se blâgo ne zamâže. Tô dòbijemo iz Gája, u jësen lîs padie, mî grâbimo, nòsimo u plâta ili vòzimo, kôni vučiédú. Slâma je o pšenice, u proliče posijemo šenîcu. Šenîca izrastiê, pokòsimo, otpèlemo na mašinu, na mašni izvršimo, dòbijemo slâmu i ònda nastîremo pod blâgo. Siêno se u lëtu pokòsije, súsi se, vôzzi se u lòpu, iz lôpe dâjemo blâgu. Krumpîr se sâdije, nájprije se izjamičâ, ònda se nagnöjje, mètne se krompîr, nagrne se, käd je v c v lik ònda se ogrne. īma i zlâtice, b re se zlâtice ili se prâšije, kâšte, u jësen ga kôplemo il v dimo na pl g, vòzimo ga k ci i mècemo u tr p, u zim  ga jîmo.

VI

M ma mi p re sudi , meti  k jinu, kr vu muzi , p re rubli , koš je, kap ute, m je. Óna p re t  u v di. Sapun  t  sa sapun , sapun , ä, i m tne jôš i r diona. Jôš mor  i na jer gi ispirat. K d isp re, ònda se m ce s s t, a k d se os si, ònda se pi gla i p slie obl cimo n  se. K d r di k cu, òna r ble, pra šnu bri se, a r ble u v di i k pon t re a sa k fon žu . K d izrib , ònda m ce sv  na svoje m sto i k d je t  sv  napr vila, ònda d la dr go c  treba.

VII

Jâ se üjutro d gnem u s dam ur . Únda se obuci  i po sl am i iden u šk lu. K  san d šla u šk lu, do ekadu, me c r ce i m  idemo u r zred. U r zedu j pet u cimo i j gramo se i t ko d k ne iz jdemo i- k le v n. Únda idem k ci. K  d jem k ci, ùnda j  zinam i k d j  zinam, op rem sudi , pomet n k cu i j pet äko tr ba popodne iden u šk lu. K  d jdem i- k le, dones m d v sp retu i üve er u cin d k ne iden sp t.

VIII

U mesnici ima miësa: telec, prasce, ovce i govëde. Nâjboje je telec. Ot përadi imamo kokoše, guske, tuke, râce i nîš više. Përad nam trëba za pêrje, jër nam daje pêrje, pa dëlamo vânikuše ot pêrja. Miëso dobivamo i jâja nesiédu. Õko kûce imma gôlubov, vrâbac, sjënic, ònda su čavke i kuopci. Imamo lisice, vûke, medvîde, zîce, srne. Õko kûce imamo nâjviše kokoše. Imamo i krâve. Õne pasiédu vani. Imamo i vôle, kôhe, magârce, a imam i kûcak i mäčak.

Krâva mûči, kucák lâje, mäčka mnaúče, magârac riči, kokoš kokodâče, péte - ôn piña, uôvca blejî. Mèdvid vriči, riči po gòri, a vûk vîje. Kobâc leti za kokošon i dök je ne uvâti. Kâd je uvâti, ònda je ubije i kâd je ubije, ònda je nösi kâdi u grmje i u grmju je pojî. A kâd tîramo, ònda vičemo: »jü-jüj!«

IX

Uôvce se strižiédu sa škâra. Ovcâ se priviêze za slîvu ili za jâbuku i ònda drži kî za glâvu, za nögu ili za vrât. Jëdna žëna ûzme škâre i nû strižë. Kâd ostrižë jëdnu polovîcu, ònda je okrène na drûgu strânu. Kâd ostrižë, ònda pušcâ. Tako i drûgu. Kâ tò svè ostrižë, ùnda se u ferûgi opere, osûšije, ònda se izgrdešâ. Kâ se izgrdešâ, mète se na prëslîcu i ženë prediédu. Kâd se isprediê, nâjprvo se, preja se jös mète na râšak, smôta se u klûpko, iz râška se mète na vretëno, ònda iz vretëna na klûpko. Ûzme se drûgo vretëno i ònda se súce. Rûmo je čâ se iz övciê ostrižë. Jös kùpimo fârbe. Ònda kâd se opletiê ili prije toga vûna se smôta kô u krûg i tò — ûzme se fârba, mète se u padëlu ili u lavôr, ònda se tò posfârba. Kâd se posfârba, ònda se jös izapere, mète se na pluot ili na žicu, osûši se, ònda se pletiédu čarâpe, démpéri, kâpe, rukavice, pôčve i tako dâle.

Sime se o-konôpple ostâvi ili kûpi na sâjmu. Ònda se konôpja u prolîce posij, onâ rastié. Dâ nê bi mrâz ošûril, trëbamo sa grâne(m) pokrit. Åko mrâz ošûri, ònda nîš nê bi râslo nègo bi polégle. Kâd oné rastiédu, ka-dozòridu, ònda žena pobère, konôpple pobère, ònda stâvije u vòdu. Kâ se tò dobro domðci, ònda mète vân. Kâ se tò osûšije, kâ tò dobro osûši, mète se na sûnce i ženâ târe. A imamo dvî vrste konôpje: tò su tânska i dëbela. Dëbela konôpja tò je batîna i o-toga sime ostâvamo. Ostâvamo za mlâde konôpli. Žena spredî, na râšak nâj namotâ, odnesiê u ferûgu i opere. Kâ tò opere, ònda mète súšit. Kâd se osûšije, ònda imma krðsna i na krðsna nasûče na nê niti i tako dobivadu se plâte, blîci. Jös se o toga prâvidu têpihe, şarenice, plâte, rušnici, savléti, kîpe za sûde brîsat, slâmnice, slâvnice. Tò je jëdna čâ se slâma unûtra mëće za krêvet da je čôvjetku, vâko, bôle za spávat.

VII RJEČNIK

U rječnik su ušle manje poznate riječi bez obzira s kojeg su semantičkoga područja, zatim rodbinski nazivi i nazivi za životinje i bilje, koliko su prikupljeni. Osim toga težilo se da u rječnik uđe što veći broj posuđenica. Najviše ih je mletačkih, turskih i njemačkih. Na temelju ovoga rječnika ne bi trebalo izvoditi zaključke o količinskom odnosu izvornih hrvatskih riječi i posuđenica u brinjskom govoru jer se prve donose u vrlo ograničenom opsegu, a druge

su ušle sve koje su zabilježene. Postojanje neke posuđenice ne isključuje mogućnost da u brinjskom leksiku nema sinonimne izvorne hrvatske riječi. Prema tome ovdje se samo konstatira da su zabilježene posuđenice dio leksičkog fonda brinjskoga govora.

U rječnik je ušlo po koje ime, zatim prikupljeni etnici i ktečici prema nazivima posjećenih naselja, i to s glavnom svrhom da se istakne način njihove tvorbe. Popis zabilježenih toponima donosi se u posebnom registru. Zabilježili smo i znatan broj prezimena u Brinju i okolici. Njihov popis ipak ne donosimo, jer su brinjska prezimena obuhvaćena u citiranoj raspravi Stjepana Pavičića.

A

ała f dio odjeće

ambăr m spremnica za kukuruz

āmper m limena vedrica za vodu, kanta: āmper mi je pāl u štiērnu.

Antōna f ime blagdana

B

bāba f baka i žena uopće: jā nīmam dēda, jīmam bābu.

bāčva f bačva: tri bāčve.

bājer m strma obala, rub uz vodu, uz rupu: prēko bājera.

bāka f očevo ili materina mati

bakānge f pl. čvrste cipele, potkovane

bālav adj. pun bala: krāva je bālava.

bānak, bānka m 1. klupa, 2. starinski stol

batīna f vrsta konoplje, »dēbela konoplja«

bēčar m ime konju

bēdro n natkoljenica, isp. stēgno

biēla ūgerica f v. ūgerica

biēlo n bjeloočnica: u ðku īma (čovik) frājlicu, zréče i biēlo.

bēnat, bēnta m benat

berišjak -áka dušnik: zaletīlo je u berišjku.

berišjka f grkljan

besēda f rečenica: nāše besēde su svē krāthe.

biciklīn m bicikl: āl sam se skrēsala s biciklīna.

bīč m rep, resa na biljcu

bīlāc, -lca m vrsta domaćeg vunenog pokrivača

bīsīga f vreća u kojoj sijač ima žito

blāgo n stoka

blejāt impf. blejati, oglašavati se blejanjem: uōvce blejīdu.

bliźwa f vrsta zeljaste jestive biljke

bližnakiňa f bližanka, jedno od dva ženska djeteta skupa rođena

bōca f staklena flaša, butilja

bocūn m staklena posuda, flaša s uskim grlom

bōčica f dem, od boca

bočnica f bočna daska od kreveta

buogāc, bōkca m siromah

bogatuš m bogataš

borōvica f borovina

brādva f vrsta sjekire

brāt m brat

branāt impf. drljati: sād òre . . . branā.

batič m čekić: tūčiē batičem po dīvetu.

brāv m ovan: brāv se uškōpi.

brestuōv, -ōva adj. brestov: drvā su brestōva.

brestôvina f drvo od briješta
bréz praep. bez
brézobrazan, -zna adj. bezobrazan: *ne diváni tákó brézobrazne ríči.*
břdo n dio tkalačkog stana
březoňa m ime volu
brěžák, -ěška m briježak, brdašce: *na brěšku san bíla.*
brína f strma obala; isp. *bájer.*
Briňák, -áka m stanovnik Brinja
Briňakina f = Briňka
Briňanka f = Briňka
Briňka f žena iz Brinja
brňski adj. koji se odnosi na Brinje, koji pripada Brinju
brňski adv. na brňski način: *júra je po brňski.*
brnčat impf. zujati: *avijón brnči.*
břňa f neka biljka (brnistra?): *támo rastiē břňa.*
bruňza f zvonce što se stavlja na vrat stoci
brôtvan m posuda za pečenje u pećnici
břkla f motka: *břkla za sieno.*
brûkvica f čavlič za cipele: *brûkvice su ono čá po čipelu jídu.*
brûnac, *brûnca* m zvonce
brûnza f zvonce, zvečka, isp. *bruňza*: *mětnuti su (koňi) u vagíre, u kômote, imadu spùste, strâhge . . . i brûnze.*
břvno n greda: *svá kůčka je o břvan.*
bubríg m bubreg
büce f pl. cipele: *büce su na nogá.*
búj m unutarnja koža svinjskog želuca
bújad f bujad
bükov adj. bukov: *drvá su bükova.*
bükvič m mala bukva: *koliko jíma bükvičev u drági.*
bürica f muzlica: *bürica za krávu müst.*
búšť m gornji nabrani dio sukne
búšťac m maja, pulover
butiga f gostionica
bú(v)a f buha
búra f sjeverni hladni vjetar

C

cájt m vrijeme: *nîmaš cájta divámit.*
cápa f šapa (o mačku): *nôti i cápe tě nî.*
céker m koš koji žene nose na ruci
cezin m veliki čavao
cíca f sisa
cícat impf. sisati: *dâj mu cícat.*
cídalka f cjediljka
cíglia f crijepl: *sâd se cígluôm pokrìje; zidná cíglia.*
cipíél, -pèla m cjevanica, prednja kost potkoljenice
civíl m nevojnik
côtat impf. šepati: *tî sâ côtaš.*
crlén, -éna adj. crven: *merlín je crlén; áli je cřleni návêz líp.*
crna žigerica f v. žigerica
crnilo n crna boja: *posárba se u crnilu.*
cúca f šmrklja (u djece)
cúcav adj. šmrkljiv (o djetetu): *dite je cílcavo.*
cúkar, -kra m šećer, slador: *cúkar je sláji od mèda.*
cúra f djevojka
cúrica f dem. od djevojčica, žensko dijete školskog uzrasta: *dočekadu me círice i mî idemo u rázred.*
cúrit impf. propuštati vodu: *bôme náš praščák círi.*

Cvēbo m muški nadimak
cvětko m ime konja
cvija f ime krave
cvikat impf. onom. pijukati: *pile cvika.*

Č

čāmpe f pl. noge: *privāti se više čāmp.*
čanža f stjenica
čarāpa f čarapa: *völin čarāpu üplest.*
čaratāt impf. brbljati, tračati: *išla je ko sestre, něsto su čaratāle.*
čāsom adv. brzo: *čāsom dójde.*
čāša f čaša: *dováti mi čāšu vodič.*
čāval, -vla m čavao
čāvka f čavka (ptica)
čāvlič m dem. od čavao
čepřkat impf. čeprkati: *na gomili živad čepřka.*
čier adv. jučer
čerivo n crijevo: *iz želüca rána griē u tānko čertvo.*
česálo n česagija
česhák, -áka m bijeli luk
čez praep. kroz: *ide čes sélo.*
číl, -čila adj. čio: *já sam číla.*
čobán, -ána m pastir, čobanin: *čobán čúva goveda.*
čokle, -eta n mlado govedo
čóvik, -íka m čovjek, suprug: *sä se čóvik bojí ženié.*
čúní, čúna m vrh u noža: *čúníem se kôle.*

Č

čā adv. otale: *ide čā na strān.*
čáca m arh. otac: *prije bilo čáca.*
čáče m arh. hip. od čáca.
čier f kći
čōrav adj. koji ne vidi na jedno oko ili nema jednog oka
čōravac, -vca m onaj koji je čorav
čúča f džepni nožić
čúča f mala svjetiljka
čúp m bokal
čútrak, -rka m starinski kaput

D

dāvīt impf. gušiti: *večeras dāvidu čèle.*
dāž m kiša
dēd m djed
dēlat impf. raditi: *brez rukiè se ne bi möglo dēlat.*
dēlo n rad, posao: *svi su na dēlu.*
dērat se impf. trošiti se: *nî se čuvål, previše se dēral.*
díka f ime kravi
díkona m ime volu
dímjak i dímjak m dimnjak
dítelina i dítalina f djetelina
divân, -ána m razgovor: *kod mojé jedinice prâvi ízvor o divâna.*
divânit impf. govoriti, razgovarati: *já sa mälo pŕvo divânil.*
díver m djever
divôjka f djeveruša: *divôjke su dřužice ča idedu sa mlâdom.*
dolinni adj. donji

dopejät pf. dovesti: za nástor dopejemo pár vozí lista. Mírko je pùno trùpac dopejäl.
dozòrit pf. dozreti: ka dozòridu, ònda ji žéna pobère.
Drágár m čovjek iz Tominčeve Drage
Drágarka f žena iz Tominčeve Drage
drâgoňa m ime volu
drenuôv, -ðva adj. drenov: drvà su drenðva.
drenðvina f drvo od drijena
drjâča f drjâča, brana
druob, drðba m drob
drðban, -bna adj. sitan: jíma ji drobniji i krupniji.
drûkši adj. drugacij: níki drûkšoga ježika.
družica f drugarica
drvenína f stvari od drveta: drvenínu prâvidu.
dùbonk adj. dubok: vâ štiérna je dùbonka.
dučân, -ána m trgovina
Dûde m muški nadimak
duliba f draga
dûšlag m ejedilo
dûvât impf. disati: já vèc ne mògu dûvât od viè prašnîe.
dvizâc, dvíscia m uštrojeni ovan: kâ se brâv uškòpi viče mu se dvizâc.
dvizîca f ovca do dvije godine
Dvorâni m pl. stanovnici Dvora

E

èstra adv. van toga, osim toga: drûga rána èstra.

F

fäjercak m upaljač
fârba f boja: kùpimo fârbe.
farbâra f bojadisaonica: u farbâru u Sién odnesiè.
fažuôl, -óla m grah
fièla f vrsta: ìma ji svâke fièle.
fertun m pregača; isp. zaslûon.
fino adv. fino: fino se sarkiè.
firç m konac za priyemeno prišivanje: firç se izvâddje i ònda se ispiégla.
firunge f pl. zastori, zavjese: firunge bi se kupovâle.
flândra f žena lakog morala
fôrma f oblik: mušterija zapovîda kakviè će bit fôrme (kaput).
frâjlîca f 1. djevojka, 2. šarenica (u oku): u ðku (čovik) ìma frâjlîcu.
frišak, -ška adj. svjež: bi se ziêlo friška miësa.
frtâl, -ája m četvrt
fruncélia f pletenica smotana na uhu
funtâna f česma: mâma nas šâle na funtânu da donesiémo vodiè.
fürt adv. čak: pôču für Titi.
fuzéklia m obojak, čarapa

G

gabrðvina f drvo od graba
gáčit impf. onom. gakati: râca gáči.
gâd, gâda m daždevnjak
gâj, gâja m šuma
gajîć, -íca m mali gaj: svâki jíma jedân mali gajîć.
gânak, -nka m trijem
gérma f kvasac: ní germiè.
gizdôca f gizdavost: vêlika gizdôca.

glávňa f srce kotača u koje su usadene žbice: *kôla imadu: . . . pŕvi štiēl, zâdni štiēl, sŕce.*
jôš su vînta, škârice, glávňa.
Glibodoščák, -áka m čovjek iz Globodola
Glibodoščákoviča f žena iz Glibodola
gnída f ušje jaje
gonit se impf. tjerati se, tražiti (o kravi): *gôni se krâva.*
góra f šuma: *ne dâdu goriê.*
gorňní adj. gornji: *goríne plâte.*
gověda n pl. goveda
grâbar, -bra m grab
grâbje f pl. grabilje
grabruôv, -ðva adj. grabov: *drvâ su grabrðva.*
gradina f ruševine staroga grada
grâorica f grahorica
grâša f ime ovci
grâbav adj. koji ima grbu
grében m naprava za grebenanje vune
grebenica f kićma
grîč m kamenjar: *ostâvil su po grič.*
grňat impf. pretati: *jâ popěčkom grňam žarâvu.*
gróna i grúna f svežanj glavica luka
gruntâš, -âša m posjednik: *bôli gruntâši.*
grûševina f prvo mlijeko od krave poslije teljenja
gûbica f usna
gûjiňa f gujavica
gûška f guska
gûščer m 1. gušter, 2. daždevnjak; isp. gâd: *gûščer, čâ s kîšom pâde pa verugâ se po cěsti*
gûvno n gumno

I

isklùpkat pf. smotati u klupko: *kâd se isklùpka ônda se opere.*
isploňât pf. ishoblati: *dâske isplánat.*
ispíševát impf. ispisivati: *ôn je ispiševâl.*
Ivâňa f ime blagdana
izgrdešât pf. izgrevbenati: *kâd se ostrižê, ünda se u ſerûgi opere (vuna), osušije, ônda se izgrdešâ.*
izjamicât pf. napraviti jamice za sađenje krumpira: *nâjprije se izjamicâ, ônda se nagnôjije, mètre se krompîr.*
izrènat pf. istjerati: *sâd je mène bilo strâ gověda izrènat iz drâge.*
izrènut pf. istjerati: *bîzo izrènem gověda.*

J

jâčmen m ječam
jâčmenov adj. koji je od ječma: *jâčmenov krûv.*
jágoda f plod kupine: *u Jurišinovu křču ima jágod.*
jânc, jância m janje: *nê jánci muziédu; trî iljade plátidu jáncia.*
jârac, jârcia m jarac: *tô je ruôg od járca.*
jâram, jârma m jaram
jarmónika f harmonika
jâstreb m jastrijeb
jâvor m vrsta dryveta
javoruôv, -ðva adj. javorov: *drvâ su javorðva.*
jêdar, -dra adj. punašan, debeo: *jedriji i sitníji fažuôl.*
jelita f kobasica domaća
jêlota m ime vola
jeluôv, -ðva adj. jelov: *drvâ su jelðva.*
jêlva f jela
Jélvičar m čovjek iz Jelvice

Jelvičarka f žena iz Jelvice
jěk m pravo vrijeme: *najbđi jěk*.
Jele f žensko ime
jětrva f jetrva
Jezerānac, -ánca m čovjek iz Jezerana
Jezerānka f žena iz Jezerana
jezeránski adj. koji se odnosi na Jezerane
jígrališće n igralište
jíve m mušku ime
jíso m muško ime
júgo n vrsta vjetra, južni vjetar: *büde júgo i öde*.
jíka f žensko ime
jíle f žensko ime
júnica f žensko tele
júre m muško ime
jútra adv. sutra: *jútra je utòrak*.
jutridán adv. sutradan
júva f juha
júžina f ručak
júžinat pf i impf. ručati: *ka dójdem kùči önda júžinam; nis júžinala*.

K

kablica f kablica, kablič
kaláea f limeni kabao
kamijón, -óna m kamion: *váj kamijón ide u Brnë*.
kânicica f tkanica
kânta f kanta
kantrida f stolica, sjedalica
kantrídica f dem. od kantrida
kantrižica f mala stolica
kápac, -áca adj. sposoban, kadar: *zémja níje kapáca izdržávat*.
kapùla f crveni luk
kapút, -úta m kaput
karakája f vulg. rakija
káška f žlica: *pár kášik grá*.
kášne adv. poslije: *kášne četvrtká je pieták*.
kažévat impf. kazivati: *ní kažévála níš*.
kážiprst i *kážiprsti* m kažiprst
kiebar, -bra m hrušt: *kiebar je od črva*.
kéfa f četka: *kéfon čisti pantalone*.
kefáňak m platnena vrećica za kefe
kidat impf. čistiti dubre: *táta kida štalu*.
kiklù f suknja: *nôsim kiklù da nis góla*.
kíno m i n kinematograf i kino-dvorana: *ídem na kíno*.
kirýja f najamni rad s konjima
kisat se impf. kiseliti se: *mliko se kisa*.
kiselina f kiselo mlijeko
kiska f ime kravi
kítoma m ime volu
kládica f dio kola na prednjoj osovini
klájda f haljina: *kípi pùci na klájdi*.
klapusař se impf. čupati se: *petéji se klapusádu*.
klasjé n zb. od klas: *klaszé se bère u snöpje*.
klenuôv, -ðva adj. klenov: *drvù su klenôva*.
klépka f zvono na stoci
klinčanica f vješalica: *víšije se röba na klinčanicu*.
klípica f trijeska
klin, *kína* m klin: *rešeto visi na klinu*.

kluč, kluča m 1. ključ, 2. kuka za čupanje sijena iz stoga: *klučiem se vadije sieno.*
knäpav adj. sakat
knäst adj. sakat; isp. *knäpav.*
kobáč, kópca m ptica grabljivica: *kobáč tuku nösi.*
kobiläča f klupa
köcet f kozja i svinjska dlaka: *köcet ot kóze; präšča köcet.*
kokodäčit impf. kokodakati: *äli vê näše kokoše kokodačidu.*
kokoš i kokoša f kokos
kokosji adj. koji se odnosi na kokoš(u): *kokosje miëso.*
kuöl m kolac
köla f ime ovci: *köla — puöl šare uovcë puöl bièle.*
kölar m kolar
kolëno n koljeno: *dëlovi nogiè se zövedu: kolëno, košćice . . .*
kolišće n mjesto gdje se skuplja svijet; nekad se tu palila koleda.
kuolnica f suša, šupa za kola
koločurica f kolotur
kölövrat m naprava za predenje
komín m ograda oko ognjišta
kömor m krastavac: *kömori rastiédu u vrtlu.*
komöstre f pl. lanac na kojem visi kotač nad ognjištem: *na komöstra visi kotål.*
kömot m komot: *za körne kömoti na vrátu; mëtnuti su u vagire, u kömote.*
kömotan, -tina adj. dovoljno prostran, ugoden: *mušterija zapovida kakd će . . . bit kömotan (kaput).*
komotár, -ára m čovjek koji pravi komote
konöple n i f pl. konoplja: *pläte o konöpla.*
komšija m i f susjed, susjeda: *tô je niki (nika) komšija.*
kónak, -áka m rasprenimljeno ono na čemu se spava, spavanje: *idemo naprävit kónak; konák je blizu.*
konëstra f košarica: *mî nösimo težäkuôn jilo u konëstri.*
könoba f podrum
konšija m i f susjed, susjeda; isp. *komšija.*
kuón, kóóna m naprava za piljenje drva: *kuón za drvâ pilit.*
kopäc, -áca m kopač
kopähica f izdužena drvena posuda, korito
kopačica f ona koja kopa
koprivič m bič
koralin m ogrlica
korbáč, -áča m bič: *Mirko je körne istükal korbačiem.*
korbačica f držak biča, bičalje
körice f pl. držak u noža: *na noži su körice.*
korito n drvena posuda od jednog komada drva
korâba f koleraba
kósa f kosa (za košenje): *mî kosimo kosuôm.*
kóscac, -sca m kosac
kosišće n kosište, držak za kosu
košćice f pl. gležanj: *dëlovi negiè se zövedu: kolëno, košćice . . .*
košula f košulja
kotål, kótla m kotač
kovačija f kovačnica: *täta idë u kovačiju kóvat.*
közal, -zla m jarac
krákorit impf. onom. rakoliti: *krákori kokoš(a).*
kráva f krava
krč m krčevina: *u Jurišinovu krču jíma jägod.*
kréčel m drvce na jarmu
kredëncia f kuhiinski ormar: *u kredënci su padële.*
krepóvat impf. krepavati: *mî krépujemo.*
krivit se impf. derati se: *čä se tî prásći krividu; mäčka se krivi.*
Križapòđac, -ólcia m čovjek iz Krišpolja
Križapòđka f žena iz Krišpolja

Križeva f ime blagdaná
krlják i *krfák* m škrljak
kříma f hrana za blago: *lôpa je kadì stóji kříma za blago.*
křňa f knjajv Zub
krđsna n pl. tkalački stan: *mětnemo na krđsna.*
křist m čeljade: *křsta bi ubilo.*
krumpir, -íra m krumpir
krušan, -šna adj. brašnast: *nâš je krumpir više krušan, a u Zágrebu je vòdan.*
kúcák, *kúcka* m pas
kučetina f pej. od kuća
kúčni zúbci m pl. kutnjaci
kudjila f kudjelja, preslica
kúfer m kovčeg
kukuruz m kukuruz
kukurúznicica f kukuruzni kruh
kukurúznov, adj. kukuruzov: *kukurúznowo brášno.*
kuntoráta f poklopac na tavanu
kutpina f kupina
kušnùt pf. poljubiti: *kâ san dôšla iz Otôšca, kušnùla sa-mâmu.*
kutnák, -áka m kutnji Zub: *Zûbi se zövedu kutnáci . . .*
kuvárna f ljetna kuhinja
kvâka f kuka: *na plafúnu īma kvâk.*
kvárta f šuplja mjera: *dvi kvárte sačinâvadu jedân vâgan.*
kvintál, -ála m 100 kg: *dëse kvintáli.*

L

läča f čarapa: *bâba nôsi na nogâ süknenu läču.*
läjat impf. lajati: *kúcák läje.*
läjav adj. jezičav: *ä su vê bâbe u Letincu läjave.*
läjo m ime ovnu
lámpa f svjetiljka
läsica f lasica
läskarie n sijevanje
läskat impf. sijevati (o munji): *läska.*
lästavica f 1. ptica lastavica, 2. trokutni dio zida uz kućni krov.
latérna f vrsta svjetiljke
lavuôr m umivaonik
lázno adv. zgodno, od ruke: *nî nân lázno.*
lébro n rebro: *nô kîšće svê pojède, ostânu sâmo lêbra.*
lësa f dio ograda koji se da pomicati
lëska f ljeska: *lëske su na čemu lëšnaci rastiédu.*
leskuôv, -ðva adj. ljeskov: *drvâ su leskðva.*
leskðvina f drvo od ljeske
liësnica f Zubno meso
létina f ljetina
letit impf. juriti, trčati: *za mânom méavid letîl.*
léto n dlijeto
letrička f elektrika
lëževina f ležarina: *uplátimo lëževinu.*
lëčnica f prednja i stražnja strana od kreveta
lîma f lančić
Lipičar m čovjek iz Lipica
Lipičarka f žena iz Lipica
lipičarski adj. koji se tiče Lipica
lipov adj. lipov: *drvâ su lipova.*
lisac, -sca m ime konju
lisica f lisica: *lisic jîma dôsta.*
list m 1. opalo suho lišće: *list grâbimo za nástor za pod stôku; 2. stražnji dio potkoljenice*

ljišnik m lješnik: *liške su na čemu lišnaci rastiđu.*
lončar, -ára m onaj koji pravi lonce: *lončar děla lônce.*
lôpa f sjenik: *iz lôpe siêno.*
lopata f lopata
lôzoňa m ime volu
lûg, *lûga* m pepeo: *dâj pepêlnicu da ne sîje lûg po trâma.*
lumbréla f kišobran
lûmer m kućni broj: *sedamdeset luméri.*
lúna f mjesecina
lušjja f lukšija
lušjât impf. lužiti: *u maštelu se lušjâ.*

L

lûba f ime kravi
lûbast adj. (o govedu) s bijelom glavom
lubâva f ime kravi

M

mâčija f mačeha
mâja f potkošulja
mâjka f hip. baka: *čâ te briga, májka.*
mâla f djevojčica: *vôlin ga više nêgo vû mâlu.*
Mâla mâša f ime blagdana (*Mala gospa*)
mâli m dječak: *nâj mâli nîma mâtere*
mâlin m mlin: *u malinu.*
malinčić m mlinac: *čâ kâfu mèle se viće malinčić.*
mâli zûb m sjekutić, v. mišji Zub: *Zûbi se zdvedu kutnáci i mâli, mišji.*
mâma f farm. mati: *mâma nas šâle na funtânu.*
mâme f arh. mati
Mânde f žensko ime
mâslo n putar: *tepiè bâba, prâvi mâslo.*
mâsa f misa: *dôjde măsit măsu.*
mâsit impf. misiti: *idemo u crikvu, măsi se.*
maštel, -ëla m drvena kaca: *u maštelu se lušjâ.*
mâti, mâtore f majka
mavûna f mahuna: *jâ éu mavûn za jilžinu.*
mecav adj. gnjecav (o kruhu)
medušiv, -iva adj. sipljiv (o stoci): *kuôñ je medušiv.*
medvíd, -ida m medvjed
medvâdica f medjevica
mîeka f meka: *mète se miêka na râčilo.*
mékak, mèka adj.mek
mêra f šuplja mjera za zrnatu hranu: *dvâ vagâna jédna mèra.*
miêrlin m mrkva
mésářit impf. vršiti mesarski posao
město n selo: *od města Krišpoja ima piët kilometri; Letinac je město. Brinie je jedno město.*
métar, -tra m 100 kg, v. kvintal: *šenice četrnâjs mětri.*
métla f metla
metûj, -úja m metilj: *óvce su metûj dôbile.*
mezinâz, -imka m mali prst; isp. *mizinâc.*
Mica f žensko ime
Mijôja f ime blagdana
mijûr m mjehur: *dica napûnila mijûr ot prâseta.*
milâva f ime kravi
Mile m muško ime
milona m ime volu
milér, -éra m milje: *vîdi vôg lîpog mijera.*

miš m miš: mäčka uvätila miša.
 mišji zúb m sjekutič: zúbí se zdovedu kutháci i mišji.
 mizináč, -íncia m mali prst; isp. mezimák.
 mládenac, -éncia m mladoženja
 mládenka f mladenka
 mlajarija f mládariaja
 mlíkarica f krava koja daje puno mlijeka
 mňaučit impf. mijaukati: mäčka mňaučí, mňaučí.
 móča f vlagá: na móči žito ne uspièva.
 móčan, -čna adj. vlažan: močna godina
 móčan, -čna adj. koji je u dobrom stanju, imućan: mläja je močnija, mûž joj je montér.
 móda f moda: izášla iz móde.
 móvit se impf. micati se.
 muôv pron. moj: u muôv třbu.
 mráz m mraz: mrázov nî bilo.
 mřkat impf. pariti se (o ovci): mřče se uôvca.
 mřtvi guôd m ime danu mrtvih
 mäčit impf. mukati: kráva mäčí ili rúčí.
 mulit impf. runuti: mäma muli kükuruz
 mûnen, adj. bez pameti, lud: īdem ti pütiem pâ mi rěče jedân čóvik dâ sa(m) mûnena.
 mü(v)a f muha
 mûzlica f muzlica, posuda u koju se muze

N

nábac m ono čime se zid nabaca, žbuka
 náhta f nafta
 nákaslin m noční ormarič
 nálog (ot kuôl) m opljen
 namočit pf. nakisnuti: namočilo je.
 năočnak m očni kapak
 nápak adj. zao, loš: āko jés nápaka, nîs mûnena; nápako je vrième.
 národ, -ðda m svijet, ljudi: jíma narðda svâkakova.
 nastírat impf. nastirati (stelju za blago): nastíremo pod blâgo.
 nástor, -dra m stelja (za blago): líst grâbimo za nástor, za pod stôku.
 našárat pf. obojiti na uzorke: vîdi kakô su óni lípo našárâli zíd.
 našíkat pf. navesti: ál vâj rušník lípo našíkan.
 natêzat impf. izgovarati zanoseci: po nêvu natêže.
 náv z, - za m navez: áli je cíleni náv z líp.
 n zad adv. natrag: ájde n zad.
 n zgat pf. upaliti: na gi je, svic  (svic ).
 n bo, n nepce
 n cak m ne ak
 ne ak na f ne aka
 n j pron. njezin; isp. n v.
 n v pron. njezin; isp. n j; n va bes da.
 nikakor adv. nikako: nikakor se ne m re naučit.
 n m c, n mcia m nijem čovjek: n mc  san v dila.
 n š pron. ništa: já ni  u n š.
 ni  na f nizina: u ni  ni mr  s pot  kal.
 n se a adj. f trudna (o ženi)
 n t m nokat: bez n tov se ne b  m glo d  lat.
 n zdrva f nozdrva, nosna rupa
 no  ca f no  ica: no  ica pl  ga.
 no  ice f pl. škare
 n  cad f unu  ad: dv  je n  adi.
 n  e, -eta n unu  e
 n  ica f unu  ica

nūčić m unučić
nūgal, -*gla* m ugao
nūk m unuk
nūka f unuka
nūr adv. nuder

O

obrenāt se pf. spariti se (o kravi): *krāva se je obrenāla.*
óbrus m domaći stolnjak
obrušnák m kolarsko strugalo
óbrve f pl. obrve
ocečest pf. ovasti: *vōče je ocevelo.*
ocvīrak, -*rka* m čvarak
očenáši m pl. kičma
očnáčk, -*áka* m očnjak (zub)
očnu m očuh
odbit pf. odbiti: *od jīla ódbit.*
odlečit pf. odjuriti: *jā se rāzjavka i ódleti i dójde kūci.*
odvráčat impf. rastavljati jagnjad od ovaca
ofirát impf. udvarati: *ofiráju papr i olôvka, kāmol ne bi mòmak i divôjka.*
ojánit se pf. ojanjiti se: *óvca se ojânila.*
okotit se pf. okotiti se (o prasici i mački): *prasica se okotila.*
okričat se impf. okretati se: *svè sam se okričala óće li medvíd zä manom.*
omrkât se pf. spariti se: *omrkála se je uôvca.*
ooljá f oholost
opànak, -*ánka* m gumena obuća
óplen m jastučić na osovini kola: *kôla ìmadu: ručice, óplen . . .*
orij, -*ija* orah
ormár, -*ára* m ormár
osňna f osje od žita
ostíka f ocat
oštrác m oštrica
osürít pf. opariti: *mráz je osüril.*
otáč, -*ca* m otac
ótava f drugo sijeno
otelít se pf. oteliti se: *kráva se otelila.*
otřít pf. otřti: *kâ se lân otäre, ônda predémo přeju.*
ovči adj. koji se odnosi na ovcu: *óvče miêso.*
ovdèka adv. ovdje: *istréši ovdèka.*

P

pačät impf. petljati se, mijesati se u što: *ne pačám jâ u nêvo.*
padèla f plitka kuhinjska posuda: *padèla je jedán súd.*
pálac, *pálca* m palac
palienta f žganci
pálák, *pálka* m velika žlica za grabljenje jela
pantaloní m pl. hlače
pápák, *pápka* m papak: *pápci su se slomili.*
pásamo n povijesmo: *dvâjse pásam trëba râšak.*
pastûr, -*tra* m pastir
pâstorak, -*rka* m pastorak
pâstrva f pastrva: *jîma ovî pâstrv.*
pečéne n pečenka: *pečéne pečièdu.*
pečûrva f pečurka: *donesi pečûrav.*
pečnák, -*áka* m zemljana posuda za cvijeće
piégla f pegla: *mî smo près piéggle.*

pěk m pekar
pěkmez m pekmez: māma kūva pěkmez.
pěkva f crepulja: krūv se je pěkal pot pěkvom na ogníšču.
pěpel m pepeo
pepělnica f pepeljara: dāj pepělnicu dā ne sije lúg po trāma.
pěrad f živad: od pěradi imamo kokoše . . .
pěrava f ime krave
Pere m muško ime
pěrka f ime kravi
pěroňa m ime volu
pěrsin m persin
peškír, -íra m ručnik: peškíri prváni.
pieta f peta: hóst vše pieté.
péte i petej, -éja m pijetao
petešič m pjevčić: petešič pije vòdu.
petič, -íca m stožer od vrata
petriš, -íša m petroleum
petrolín i petrýn m petrolej: mázalo se petrožinuón.
Petrôva f ime blagdana
petružin m petrolej
pile, -eta n pile
pilovina f pilovina
pina f skuta, ono što se dobije kad se pravi sirutka
pinár, -úra m viljuška
pinúr, -úra m, v. pinur
pípa f slavina: onó je pípa.
píplica f mlada kokoš: kuobáć mi píplicu odnèsal.
píšice adv. pješke: dôšla sam píšice.
pirovat impf. slaviti svadbu: do Božića se ne piruje.
plâdań, -dňa m tanjur
plafón m strop
plafún m strop, v. plafon: na plafunu ima kvák.
planinka f domaćica
plásnica f hrpa snopova
pláta f plahta
pléče n pleći: jđš čòvik ima pléče.
pliêt m šal za orgtanje: pliêt je od vùne od ovâc.
plíva f pljeva: bilo je kà i plíve.
plôdbina f posteljica (u životinja)
pluôt, -ðta m plot
plüg m plug
plütarice pl. cipele s donom od pluta: áli ti jímaš lípe plütarice.
płúška f udarac rukom po licu, zaušnica: dobićeš płúšku.
puôčve f pl. papuče: vùna se predie za puôčve.
počíkat pf. počupati: pilici pôčukaše sàv krumpir.
puôd m pod: kôla imadu ručice, óplen, puôd.
podlôžňak m neki dio tkalačke naprave: podlôžňak prodeneš.
pôdnogu adv. nizbrdo
pôdanika f žena koja dolazi u pohode mladoj i daruje ju: kod kûče su ostale pôdanke
posârbat pf. obojiti: preja se mête u padelu ili u lavôr, ñnda se posârba.
pokròvac, -óvca m poklopac
pôlka 1. popola prerezani krumpir za pečenje, 2. stalaža
pomuñenit p. postati munjen: pomuñenil je.
poněstra prozor, v. poneštra
poněstra f prozor, v. poneštra
ponáva f plahta
pôpásak, -ska m južina (ono što se jede između glavnih obroka, osobito popodne)
popèčak, -čka m žarač
poplát m stopalo: u poplátu me bolí nôga.

po prvánu adv. po starinski
posije f pl. makinje
póškok m poskok
pôsteľica posteljica (u žene)
pošškáť pf. podšíšati: *já se jútra idem pošškáť.*
pošúriť pf. opariti: *mrás pošúril.*
pôtká f potka, poprečna nit u tkanju: *pôtká i ôsnov.*
potrêšiť pf. pogoditi: *potrêšimo na pút.*
poujmit pf. pozajmíti: *téta, jímate li krúva dà mi poujmite.*
povenčať f. vječati: *já vas nieču povénčať.*
pôveza f žrd
pôvodha f poplava
poždiť pf. svezati žrdú; *já bi ovď požrdila.*
prám m ime konju
prasáč, -ájca m svinja: *ot prásac.*
práše, -eta n prase: *prôdala sam práse.*
prasica f krmača
prasňúčka f dem. od prasica: *dví prasičice.*
prášči adj. koji se odnosi na prasce: *prášče miëso.*
praščák, -áka m svinjac: *suè se ráni u praščáku.*
prdit impf. puštati zrak (o životinjama): *kráva prdí.*
prebit pf. slomiti: *prebila nôgu u třki; kí je vâj češaľ prebil.*
predivo n konac od konoplie
preja f konac od vune
prén adv. tek: *prén čä je ozéhen.*
prepějal pf. prevesti k otôj mládi če íc i prepějače k sëbi u Sísak.
préslica f preslica
prest impf. presti (o mački): *mäčka predie.*
prèz praep. bez
přga f neko jelo: *jí přge i zèja.*
prikúpiť pf. kupiti k nečemu: *prikúpi mästi.*
prirádiť pf. steći: *jímamo úvik svóje čä prirádim.*
prirának, -ánska m stabiljka kupusa koja je otisla u cvijet: *pérava je popásla prirának.*
prodènť pf. prodjeti, provući: *podlôžniak prodeneš.*
prstenák, -áka m prstenjak
přstić m mali prst (na ruci)
prsúra f tava: *mî nûmamo prsúre.*
přsut m pršut
přtit se impf. verati se: *bilo nam je vrúče kâ smo přtili ù brdo.*
přva kôla n pl. prednji dio kola: *kôla imadu: ručice, ôplen, puôd, přva kôla, zâdha kôla.*
prváni adj. prijašni, starinski: *peškiri prváni.*
přvi štiel m v. štel
přvo adv. prije
přžnica f velika posuda za prženje žita za prasce
psovât impf. grditi: *bôme Káta psûje Péru.*
pùc m puce: *lípi pùci na klâjdi.*
pucájka f pucaljka
pùčkat impf. onom. pućpurikati: *pùra pùčka.*
punèstra f prozor; isp. *ponèstra i ponèštra.*
pùnica f punica
pupčenâčka f pupkovina
pustajëja m pustahija, neobuzdan čovjek
puščať pf. pustiti: *puščali smo ga.*
pùtar, -tra m maslac
putina f staza: *ima nôka pùtina.*
pùra f tuka

R

rábuš m novčarka
 ráca f patka
 ráčilo n mrežasta naprava za lovjenje rakove: *lôvite na ráčilo.*
 ráčina i vračina f naušnica
 ráfung m dimnjak: *dim ide krôz ráfung u zrâk.*
 râk m rak: *jîma râkov.*
 rakatič m ribež
 rána f hrana
 rángla f rangla
raspričovat se pf. raspričati se: *bòme se Tóme raspričovat.*
 rastuôv, -ôva adj. hrastov: *drvâ su rastôva.*
 rastovina f drvo od hrasta
 rášak, -ška m naprava za namatanje prede: *rášak je nâš se preja namôta.*
 rášišat pf. poderati: *kikla je bila rášišana; áli san jâ rôbu rášišala.*
 rášče cípe f pl. račja klijesta
 razjâvkat se pf. rasplakati se: *mèdvid skôci ná me a jâ se râzjavka.*
 ráž f raž: *nâki jîma ráži.*
 riebâc, riépca m vrabac: *riépci su mále tice.*
 riécel (górii i dôni) m držak na kosi
 riép m rep
 repúčit impf. hripati: *krâva repúči.*
 résa f orahov ili ljeskov cvijet
 rezacina f plaça za rezanje
 rijan m ime volu
 rikat impf. rikati (o kravi): *krâvica riče.*
 ringa f karika od komoštra
 rînzica f dem. od ringa
 rînzica f naušnica
 rîstka f ime kravi
 rîhat impf. hrkati: *čovîk rîhi.*
 rôba f haljina: *bòme je tvôja rôba dûgačka.*
 ruôg, rôga m rog: *prêz roguôv.*
 ruôg, rôga m pletenica (u žena)
 rôga f ime ovci
 rôgle f pl. vile: *bez rôga] se ne môre rádit.*
 rôla f dimovodna cijev
 rôpac, -pca m hropac: *jîma rôpac čovîk kâ je jâko bôlestan.*
 rôra f dimovodna cijev, v. rola
 rôža f kresta u pijeta
 rôžica f uzorak s cvijećem: *dôlaju se rôžice.*
 rûbac i rûbâc, rûpcia m rubac
 rublje n rublje
 rûča f ručica
 rûčák, rûčka m doručak
 rûčât pf. i impf. (po)jesti jutarnji obrok: *ûjutro lûdi rûčadu.*
 rûčice f pl. dio u kola: *kôla ûnadu rûčice.*
 rûčit impf. mukati: *krâva rûči ili mûči.*
 rûda f dio u kola: *konî vučièdu za rûdu.*
 rûdan adj. kovrčav: *þôja ûma rûdane kôse.*
 rûdoña m ime volu
 rukâča f vrsta suda od zemlje
 rukâčica f dem. od rukača
 rumâva f ime kravi
rumbrièla f kišobran: *imâle smo rumbrièle pâ nas nî smočilo.*
 rušnik, -îka m ručnik
 Rûze f žensko ime
 ružnik, -îka m krovna greda od vjenčanice do sljemenjače, rožnik
 Rvát, Rváta m Hrvat: *mî smo Rváti.*

S

sâja f čada: *sâja se zapâlila.*
sâmokis m ono što se samo skisa
samoklôvka f brava
sapâlit pf. spaliti: *iselila žena i sapâlilo kâču.*
sât m odsjek vremena od 60 minuta: *o dëse sâtî.*
satkât pf. satkati: *fino se satkié.*
savlêt, -éta m ubrus
sékra f svekra
sélo n zaselak: *u Letîncu ìma pûno seluôv.*
selâčna m pogrd. seljak
seljakâna i sejânka f seljakinja
siéno n sijeno
séstra f sestra
sigur adj. siguran: *siguriye je.*
siguro adv. sigurno, vjerljatno, izvjesno: *Mâre ide siguro po siéno.*
sijat impf. prosipati: *dâj pepêlnicu dâ ne sije lûg po trâma.*
sin m sin: *Mîrko mi je sin.*
sîrišće n sirište
sitnica f vrsta rešeta
sjajna adj. f bređa (o ovci)
skládha f stog od snopova
skótka adj. f bređa (o mački)
skrësat se pf. pasti: *âl sam se skrësala s biciklina.*
skripât impf. škripati: *skripledju kotáči.*
skurîna f tama, mrak: *skurîna je, ne vidiš pâs pred ôkom.*
slâmnica f slamarica
slanîna f slanina
slâvnica f slamarica, v. slamnica
slîva f šljiva: *slive rôđidu po Lipica.*
slîvar m šljivik
smetlište n smetlište
smírit pf obaviti što
smočit pf skvasiti: *imâle smo rumbrièle pâ nas nî smočilo.*
snâja i snâja f snaha
snîza adv. dolje, niže: *čâ je snîza tô je prêdel.*
sôkne f pl. kratke čarape od vune: *pletîem mâloj sôkne.*
soljenica f slanik
soljenka f slanik
sôva f ptica sova: *sôve letidu.*
Spâsova f ime blagdana
spašenâk, -énka m ispaša: *za nâšimi kûčami nêmamo spašenka.*
spelévat impf. voziti: *krumpîr speljuedu.*
splîcât se impf. spletati, zapletati se: *jezîk se splîče.*
spôran, -rna adj. izdašan: *tâj krû je nâjsporniji.*
sprâdat se impf. rugati se: *sprâdali se lûdi.*
sprît se pf. uzverati se: *visôka je jélva pâ se ne môže niki ná nu sprîtit.*
spûst m dio zaprežnog pribora: *mêtntu su u vagire, u kômote, spûste (konji kad vuku kola).*
Srb m Srbin: *Uôn je Srb.*
sîce n 1. srce, 2. dio u kola: *kôla ìmadu . . . pâvi štièli, zâdni štièl, sîce.*
srednâk, -áka m srednji prst
sîrna f srna
srnâc m vrsta velikog noža
srp m srp: *bûjad brât srpom.*
Stajničar m čovjek iz Stajnice
Stajničarka f žena iz Stajnice
stalâža f polica
stâp, stâpa m stap: *stâp za mlîko.*

stápić m dem. od stap: *stápić u čemu mlíko tepiémo.*
stapálka f stapalo
starešina m starješina
stárež m stari svijet: *völje sa staréžem razgovárat.*
stazína f staza
stěgno m natkoljenica
stělna adj. f steona: *stělna kräva.*
stěla f prostirka za stoku: *běremo stělu.*
stenica f stjenica
stěhat impf. stenjati: *kräva stěne.*
Stípe m muško ime
stuôg, -ôga m stog
stolica f stolac
stòmak m želudac
stòžar m stup oko kojega se kreću konji pri vršenju
stožina f kolac u stogu: *kolčić za stuôg.*
strânga f konop za uprezanje
strašovit adj. strašan: *bilo je strašovîto vríme.*
striéla f munja: *ubila ga striéla; o strielié je poginul.*
stric, -ica m očev brat
stričevic m stričev sin
strija f streha
striķat impf. plesti: *striķamo čaràpe.*
strina f žena od strica
strnišće n strnište
stînokos m strn
strûke f pl. niza oko vrata
stùpa f trlica
sùd m košnica: *jíma piët sùdi čièl.*
sùdar, -dra m šodar, šljunak
sûr adj. siv: *jíma ovác cřni, sûri i bili.*
sûra f ime ovci
sûražica f pola pšenice pola raži
sûrotva f sirutka
suwôta f suho mjesto: *mètni tò siêno u suwotu dà ti ne gnije.*
svékar, -kra m svekar; isp. sèkar.
svídár, -dra m svrdlo
svíták, svítka m kotur od platna koji žene stavljaju na glavu pod teret

Š

šajba f prozorsko okno
šájer m sjenik: *tú nêma nikakve kùče, sám jedân šájer u kôm národ spí.*
šálita f šolja: *káfu ča pijémo vícemo šálita.*
šámal, -mla m klupica
šárázin m žarač
šárvá f ime kravi
šarenica f vrsta saga od domaće prede konopljine: *právidu se šarenice.*
šéto adv. otvoreno, iskreno: *šéto diváni.*
šélucaj impf. štucati: *čá vâjke šélucaš.*
šenác, šenca m uš: *ájme mèni īmaš šenac.*
šenica f pšenica
šeníčnov adj. pšenični: *šeníčnov krív.*
šépav adj. hrom
šépavac, -vca m onaj koji je šepav
šíja f zast. vrat: *jöš čövik īma šíju.*
šimla f krovna daščica, šindra: *jöš starinska šimla dì je; ne mórete šimle dòbit.*
škaf m kabao
škale f pl. stepenice

škâmlica f klupica: na škâmlicu sđi.
škaňôla f vrsta kapule
škare f pl. 1. dem. od škare, 2. dio u kola: kôla imadu: ... pâvi štiel, zâdñi štiel, štil, srce ...
škârice.
škâtula f kutija
škîja f mala, slaba svjetiljka
škîla f čuća
šklécat impf. pucketati (o prstima): škîeca s prstî.
škluocât impf. udarati zubom o Zub: skluôca zubi.
škôlat impf. školovati: vrâga ču se škôlat.
šlajer m veo: vienâc je mâlo preko glavie, a šlajer nis plèca.
šlâjs m riža za spuštanje balvana: na šlâjsu.
škrîna f sanduk
škrînica f dem. od škrîna: âli je vâ škrînica mâla.
škôrup m skorup
škûla f rupa
škrûlák, -áka m šešir
škûro, adv. mračno: škûro je.
šmr̄cat impf. uvlačiti šmrke: čâ šmr̄caš.
šmrîka f smreka: šmrîke tû nêma.
šmr̄kal, -kla m šmrklja; isp. cûca.
šmrkliv, -iva adj. kome vise šmrklje: dite je šmrklivo.
šnâjder i šnâjder m krojač
šnajderâjski adj. krojački
špâret m štednjak
špenâdla f pribadača: sa špenâdla privâti.
špicnâmet m nadimak, prozivak
špôrat m štednjak
štâla f staja
štânga f motka
štiel m dio kola: pâvi štiel i zâdñi štiel.
štiérja f cisterna
štiérna i štiérna f cisterna, čatrnja; isp. štiérja: donesì mi i-štiérne vodiè; vâ štiérna je dûbonka.
šticiél, -cëla m posudica od drva
štikat impf. vesti: âli si ti òvo lipo štikala.
štilnica f pernica: òlovka je u štilnici.
štîlo n držalo: dovdati mi štîlo i péro.
štôkl m kuhinjska stolica
štrâkor m štakor: pojila je štrâkora.
štrângia f konopac za uprezanje kola: mêtnuti su u vagîre, spûste, kômote, štrânge (konji kad vuku kola).
štréka f želj. pruga: râdudu po štréka.
štrik m uže, konopac
štrkât se impf. štrkljati se: govêda se štrchedu.
štrûca f dugački kruh
štrûdel m gibanica: spéci dânas za jûžinu štrûdel.
štrûkali m pl. ledenice što vise s krova
šubâra f vrsta kape
šurjâk, -áka m šura
šušan m opalo suho lišće: sâd vâzidu šušan.
šûška f udarac prstom o čelo, čvoka
Švâbe m pl. Nijemci: Švâbe bîle.
švičkat impf. zviždati, fučkati

T

tâca f poslužavnik
tâcke f pl. kolica s jednim kotačem
tâkât impf. valjati (o tijestu): tiêsto se tâče.
tâkâlica f valjak za tijesto

tambūra f tamburica: na zidu dvî tambûre vîsidu.
 târa f krosna
 tarâbe f pl. ograda
 tâst m tast, ženin otac
 tâta m otac: muôj tâta je sejâk.
 têdan, -dna m tjedan: ûmrl je dâmas trî têdna.
 tiég m usjev: za zemlje je tiég: jéčam, šenica i zuôb, svê žitarice.
 têle, -ëta n tele
 têpsija f rangla
 têpst impf. tepsti, tući (o putru): tepiémo pûtar.
 téta f hip. tetka
 têtka f očeva i materina sestra
 težâk, -âka m težak, obradivač zemlje
 tica f ptica
 tigla f glaćalo
 tikva f tikva
 tišlar m stolar
 tistuk m okvir od vrata
 tkâvât impf. tkati: nîki tâko ne tkâva.
 tlôh, tlôha m pod: izribâl bi tlôh.
 tôpol m vrsta drveta
 topoluôv, -ôva adj. topolov:drvâ su topolôva.
 tôrak, -rka m utorak
 tóta adv. tu
 totêka adv. tu: vózî tê tâcke dâ ne stojídu totêka.
 tovarâš, -âša m utovarivač
 trâje f p. prnje
 trâme f pl. daske na podu: stojimo na trâma.
 trâp m sanduk za krumpir: vâzimo ga kûci (tj. krumpir) i mèćemo u trâp.
 travâlja f loša trava
 trâžiti impf. tražiti parenje (o svinji): prasica trâži.
 trêpavice f pl. vjede
 tretûr m lijevak
 trâlica f trlica, sprava za obradu lana i konolje
 trnuôv, -ôva adj. trnov: drvâ su trnôva.
 trôjnoge f pl. tronožac
 tît impf. trti: lân se râstre na ledînu dâ se môre tît.
 trâmba f cijev: dîm is špâreta îde s trâmbom u puôd.
 trûp m trup(lo): čòvik jôš îma dvî nôge i îmâ trûp.
 trûpac, -úpca m trupac, balvan: Mîrko je pûmo trûpac dopejâl.
 tûc impf. izbijati (o satu): úra tûcie.
 tûka f tuka: kobâc tûku nôsi.
 tûrvina f trine

U

ubit pf. udariti: ubîtu te râkuôm.
 ücipina f dijete iz mješovitog braka
 udovîca f udovica
 ufîrcat impf. sašti fircom: kapût ufîrca.
 ügarak, -rka m krastavac
 ujak m majčin brat
 újna f ujakova žena
 úra f sat: kolîko je úri.
 üsvit adv. u ranu zoru, u osvit: kosiće se üsvit.
 uščipnût pf. uštipnuti: pâs mi uščipnûla vrâta.
 ušica f ušica, držak (na kablici): âl je ušica vêlika.
 uškopût pf. uštrojiti: brâv se uškopi.

vagîr m motka u kola na koju se pričvršćuju konopci za vuču: *mètnuti su u vagîre* (konji).
vâj, *vâjk* i *vâjka* adv. uvijek: *nî vâjk dôsta.*
vâkla f pokošen red trave
vânikuš m jastuk
varenika f mlijeko
vâroš, -*dša* m grad: *Brîne je vâlik vâroš; griémo u vâroš.*
Velîka mâša f ime blagdana, Velika gospa.
velikâš, -*dša* m čovjek koji ima velik posjed: *velikâši u Sien vâzidu proddâvat.*
Vielokùtar m čovjek iz Veloga Kuta
Vielokùtarka f žena iz Veloga Kuta
vîčera f večera
Vidova f ime blagdana
vîk m trajanje života: *za môga vîka.*
vîkat impf. govoriti: *svi vîčedu snája.*
vîkât se impf. zvati se: *ča kâfu mèle se vîče malnčić.*
vîlîca (*gôrnâ i dôrna*) f čeljust
vîme, -*ena* n vime
vînta f dio kočnice u kola: *kôla îmadu . . . pîvi štiel, zâdñi štiel, sîrce, jôš je vînta.*
Vlâ, *Vlâa* m pogrdno za Srbina: *prije se vîkâlo Vlâsi.*
vôće n voće
voćâr, -*âra* m voćnjak: *u nâsem voćaru su slîve rodile.*
vôdan, -*dna* adj. vodenast: *nâš je krumpîr više krûšan, a u Zâgrêbu je vôdan.*
vôde adv. ovdje: *jâ san iz Brîna vôde dôšla.*
vuôl, *vôla* m vol: *nimadu svî vôle.*
vâle adv. odmah: *nûr dôđi vâmo vâle.*
vuôz m količina čega što stane na kola: *za nástor dopèlemo pâr vozî lîsta.*
vrâta n pl. vrata
vratilo n valjak na bunaru za dizanje kablica
vratnîce f pl. vrata na dvorištu
vřcat impf. vrcati: *vřca se pütar.*
vřć pf. vrći, staviti: *vřdi čâ je na dîte vřgla.*
vřilov adj. iz vrela: *vřilova vôda û polu.*
vrîme n nevrijeme: *spriëma se vrîme.*
vrîme, vrîmena n atmosferske prilike: *lîpo vrîme.*
vrsnîk, -*ika* m vršnjak: *s mojuðm málom vrsnîk.*
vřâj, -*âja* m ono što se odjednom ovrše
vřtal, -*ila* m vrt: *izbâcit nâ vrtal; rastiédu u vřtlu.*
vûd adv. ovuda, moglâ si mâlo vûd ic.
vûk m vuk

Z

zabasât pf. salutati: *zâjdemo u šumu i zabasâmo.*
začinjat impf. začinjati: *rânu začinhamo.*
zâdñia kôla n pl. zadnji dio kola: *kôla se zôvedu: ručice, ôplen, puôd, pîva kôla, zâdñia kôla.*
zâdñi štiel m v. štiel
zaflékhat pf. zamrljati: *ovâ je plâta zaflékana.*
zaličit se impf. zalijetati se (o jeziku): *jezik se zaliče.*
zâlva f zaova
zaprât pf. malko isprati: *kâd se pîjea pofârba, ðnda se jôš i zapère.*
zâsluôn, -*âna* m pregača
zastûdit pf. zahladnjeti: *da mälo zastûdi.*
zâtišak, *zâtiška* m stražnji dio glave
zatiť pf. istrijebiti: *zatiľe su se kôkoše.*
zatûpiť pf. otupiti: *nemôj zatûpi(t) tu sikêru.*
zâvla f zaova, v. zalva
zbaſinjat pf. nabacati zajedno: *tô se svê skûpa zbaſinâ u lôpu (strn i slama).*
zbrêja adj. f breda (o životinjama uopće)
zdëla f zdjela

zděnut pf. zdjenuti: *zděne stuň*.
 zdignut pf. podići, izdići: *sāmo zdignite iz vodiē*.
 zíec m zec: *zíeca ūbije*.
 zelembár m zelembać: *zelembárov jīma*.
 zéle n kupus
 zénica f ženica
 zét m zet: *zoviémo ga zètom*.
 ziét pf. uzeti: *ne mōre to sūdki ziét*.
 zgrudán adj. koji je dobio, ima velike grude: *sâv je zgrudán*.
 zidanica cíglia f cigla za zidanje
 zíjat impf. besposličiti: *čâ zíjaš po vâni*.
 zimat impf. uzmati: *vôjska zímle duvân*; *čâ si zímala*.
 zmij m i zmija f zmija: *zmij īma cîne plôče*.
 zuôb, zdobi f zob
 zícalo n ogledalo
 zréče n ženica (u oku); isp. zénica: *u öku īma (čovik) frâjlicu, īma zreče*.
 zvîrad f zvjerad

Ž

žarâva f žeravica: *jâ popěčkom griúam žarâvu*.
 želéšce n oštrica u noža: *nôžic īma želéšce i kôrice*.
 želiùdac, -ùca m želudac
 žiét (žâiem) impf. žeti
 žigerica f; biela ž. pluće, cîrna ž. jetra
 žívica f živica
 žîvad f živad: *žîvad nájviše na krumpíru žîviè*.
 žîvo n stoka
 žîvot, -ôta m tijelo: *boli me ciêli žîvot*.
 žlîčica f obuvač: *žlîčicom obîva čízme*.
 žlîba f žlijeb koji napravi sama voda
 žmâhak, -hka adj. ukusan: *cîni krûv je žmâhak*.
 žnôra f vezica za cipole: *vélkice su ti žnôre*.
 žrd i žřd f motka kojom se učvrsti sijeno na kolima
 žúja f ime žutoj kravi
 žújti impf. zujati: *žúmbor žújti vêče nêgo kiêbar*.
 žúlât impf. trljati: *kêfon žúlât*.
 žúmbor m bumbar: *žúmbor je vêci o kiêbra*; *žúmbor žújti vêče nêgo kiêbar*.
 žúna f žuna ptica
 žúna f ime ovci
 žvalân, -âna m pogrd. balavac

VIII. POPIS TOPINIMA

Sistematski se toponimi nisu istraživali. Prikupljeno je ipak dosta toponima kao potvrde za određene jezične osobine. Kako je toponomastička građa posebno zanimljiva za jezična proučavanja, zabilježeni se toponimi donose u ovom izdvojenom popisu. Time se omogućava da se toponomastičari mogu njima što lakše poslužiti.

B

Bálte m pl. zaselak u Letincu gdje stanuju *Balte*
Bičanici m pl. zaselak u Lipicama
Biltáši m pl. zaselak Lipica
Blatná drâga f zemljište kod Brinja

Blăžăni m pl. zaselak Brinja
Blăžănski pòtok potok kod Brinja
Brbuōti m pl. zaselak u Lipicama
Brňe n mjesto u Lici
Brodić m voda u Brinju
Büблиći m pl. zaselak Brinja

C

Črnač, -nča m seoce, zaselak Jezerana

D

Dolāc, Dólca m livada kod Brinja
Duôlne Sélo n zaselak Letinca
Drâženovići m pl. zaselak Brinja
Dumiénčci m pl. zaselak Jezerana
Dvôr, -óra m jedna velika zgrada i zemljiste oko nje u Stajnici

F

Fuđiri m pl. zaselak Brinja
Fumići m pl. zaselak Brinja

G

Gâj, Gája m šuma kraj Brinja: *vrácam se iz Gája.*
Gáta f potok u Brinju
Glavica f briješ kod Brinja
Glibodol m selo
Guôrni Krâj m brdovit kraj zapadno od Brinja
Grablić m zemljiste kod Brinja
Gradina f briješ kod Brinja i na njemu ruševine starog brinjskog grada
Jâbućica f voda u Brinju
Jelvica f seoce, zaselak Krišpolja
Žerđa f voda koja teče kroz Brinje
Jevik, -íka m brdo kod Plašćice
Jivčeva drâga f zemljiste kod Brinja
Jóvići m pl. zaselak Lipica

K

Kâblić m zemljiste kod Brinja
Kalâni m pl. zaselak Brinja
Kâmenice f pl. selo
Kâmenik m zemljiste u Letincu
Kapëla f planina
Kîp m brdo kod Brinja: *bil san na Kîpu.*
Krišanit m zaselak Jezerana
Komadini m pl. zaselak Brinja
Kôzjak m briješ kod Brinja
Kozjaci m pl. zaselak Lipica
Krčić m brdo kod Plašćice: *na Krčiću.*
Krišpôđle n selo: *čér sam bil u Krišpôđlu,*

L

Lápci m pl. livada kod Brinja
Letinac, -înca m selo
Lipice f pl. selo
Livâde f pl. zemljiste kod Brinja

Lūčani m pl. zaselak Brinja
Lūčanska f zemljište kod Brinja
Luke f pl. livada kod Brinja
Lukičini m pl. zaselak Brinja

M

Mâla vîrsa f brijeg kod Brinja
Mâli Kût m seoce
Mâli umčić m brijeg kod Brinja
Marintika f livada kod Brinja
Mâtešići m pl. zaselak u Letincu
Mišići m pl. zaselak u Lipicama
Měžnari m pl. zaselak: *Měžnarov ima sâmo jedna kûča.*
Mijići m pl. zaselak Lipica
Mikićev vr̄ m brijeg kod Brinja
Mràmor m zemljište kod Brinja
Murđati m pl. zaselak u Lipicama
Mužják m zemljište kod Brinja

N

Nikšići m pl. zaselak Jezerana

O

Obadîne f pl. livada kod Brinja
Ôbari m pl. zaselak Brinja
Ôgraja f livada kod Brinja
Oljevci m pl. zaselak Jezerana

P

Pâjež m šuma u okolini Brinja: *s Pâježa san dôšla.*
Pâsin grîč m brdo kod Plašćice
Pâstrve f pl. zemljište kod Brinja
Pazdřci m pl. zaselak Brinja
Periti m pl. zaselak Lipica
Piernari m pl. zaselak Maloga Kuta
Piernari m pl. zaselak u Lipicama: *Piernari su gôrnie Lipice.*
Pirovišće n brdo kod Plašćice
Plašćica f selo

R

Râdotici m pl. zaselak Brinja
Rastôvci m pl. livada kod Brinja
Rasûle f pl. livada kod Brinja
Râzvala f zaselak Jezerana

S

Siertić-Kraj m zaselak Jezerana
Sinokoše f pl. zemljište kod Brinja
Smuôlčići m pl. zaselak u Lipicama
Smuôlčička f brijeg kod Brinja
Stîlinke f pl. livade kod Brinja

Š

Škâmlica f brdska kosa južno od Brinja: *Škâmlica je jedna góra.*

T

Taruk m naziv zemljista
Tominc-Draga f v. Tominčeva Draga
Tomincova Draga f selo
Trtaš-Selo zaselak Jezerana
Trnii m pl. zaselak Lipica

V

Velika vlasa f briješ kod Brinja
Veliki umac m briješ kod Brinja
Velji Kobiličin vr m briješ kod Brinja
Vidakovići m pl. zaselak u Lipicama
Vlatne drage f pl. zemljiste kod Brinja
Vranići m pl. zaselak Brinja: *rodila sam se u Vranići.*
Vranići m pl. zaselak Jezerana
Vrlce n vrelo u Letincu
Vuketici m pl. zaselak u Lipicama
Vučjaska glavica f briješ kod Brinja
Vukovići m pl. zaselak u Lipicama

Ž

Žluba f briješ kod Brinja
Žutići m pl. zaselak u Letincu